

**Cracow University
of Technology**
80th Anniversary

**Department of Spatial Planning, Urban and Rural Design
Faculty of Architecture Cracow University of Technology**

**Section of Spatial Planning and Environmental Protection of the Urban Planning
and Architecture Commission Cracow Branch of Polish Academy of Sciences**

**Society of Polish Town Planners Cracow Division
invite you to**

The International Scientific Conference

M I a S To (City)

Model Idea Structure Identity

17th – 19th MARCH 2025 / on-line

organized under The Auspice :

Mayor of the Royal City of Kraków dr Aleksander Miszalski

His Magnificence Rector of Cracow University of Technology Prof. dr hab. inż. Andrzej Szarata

Dean of Faculty of Architecture Cracow University of Technology Prof. dr hab. inż. arch. Magdalena Kozień – Woźniak

Dean of Faculty of Construction, Environmental Engineering and Architecture, Rzeszow University of Technology Prof. dr hab. inż. Lech Lichołaj

Committee of Architecture and Urban Planning of the Polish Academy of Sciences

Director of the Statistical Office in Krakow

CONFERENCE SCIENTIFIC COUNCIL

dr hab. inż. arch. Rafał Blazy, prof. PK – chairman of the Conference Scientific Council (Cracow University of Technology)

prof. dr hab. inż. arch. Agata Bonenberg (Poznan University of Technology, AUPC PAS)

prof. dr hab. inż. arch. Wojciech Bonenberg (Poznan University of Technology, AUPC PAS)

prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Gasidło (Silesian University of Technology)

Associate Prof. dr Mendel Giezen (University of Amsterdam)

prof. dr hab. inż. arch. Mateusz Gyurkovich (Cracow University of Technology, AUPC PAS)

doc. dr arch. Matevž Juvančič (University of Ljubljana)

prof. dr hab. inż. arch. Anna Kantarek (Cracow University of Technology, AUPC PAS)

prof. dr hab. inż. arch. Justyna Kobylarczyk (Cracow University of Technology, Chairwoman of AUPC PAS)

prof. dr hab. inż. arch. Magdalena Kozień-Woźniak (Cracow University of Technology, Dean of FA CUT, AUPC PAS)

prof. dr hab. inż. arch. Tomasz Kozłowski (Cracow University of Technology, AUPC PAS)

prof. dr hab. inż. Lech Lichołaj (Rzeszow University of Technology)

Associate Prof. dr Christina Lindkvist, (Malmö Universitet)

prof. dr hab. inż. arch. Piotr Lorens (Gdansk University of Technology, AUPC PAS)

prof. Alirza Mamedov (Kyiv National University of Construction Architecture)

dr hab. inż. arch. Dominika Pazder, prof. PP (Poznan University of Technology)

prof. dr hab. Michał Proksa (Rzeszow University of Technology)

dr hab. inż. arch. Natalia Przesmycka, prof. PL (Lublin University of Technology)

dr hab. inż. arch. Kinga Racoń-Leja, prof. PK (Cracow University of Technology)

prof. Iryna Ryzhova (Zaporizhzhia National Technical University)

dr hab. inż. arch. Marta Skiba, prof. UZ (University of Zielona Gora)

dr hab. inż. Aleksandr Skobenko, prof. nadzw. (National Technical University Dniprovsk Polytechnic Institute)

prof. dr hab. inż. arch. Krystyna Solarek (Warsaw University of Technology, AUPC PAS)

dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiars-Bilska, prof. PK (Cracow University of Technology)

Cracow University of Technology

In memory of Prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew K. Zuziak

ABSTRAKTY KONFERENCJI / CONFERENCE ABSTRACTS

Poniedziałek, 17.03.2025 / Monday, March 17, 2025

SESJA OTWIERAJĄCA/ OPENNING SESSION 10:10 – 12:15

Moderator: prof. dr hab. inż. arch. Mateusz Gyurkovich

dr hab. inż. arch. Rafał Blazy, prof. PK

Politechnika Krakowska

Poszukiwanie piękna w twórczości Profesora Zbigniewa Zuziaka.

Searching for beauty in the work of Professor Zbigniew Zuziak.

Referat przybliży ideę poszukiwania piękna w twórczości teoretycznej profesora Zbigniewa K. Zuziaka, wybitnego urbanisty i architekta, którego wkład w rozwój myśli o mieście jest nieoceniony. Analizując Jego bogaty dorobek naukowy, można dostrzec, że poszukiwanie piękna nie jest dla Profesora Zuziaka jedynie kwestią estetyczną, lecz głęboko humanistyczną i etyczną kategorią, integralnie związaną z procesami rozwoju urbanistycznego i planowania przestrzennego. Kluczowym elementem rozważań Profesora Zuziaka jest traktowanie piękna jako szczególnej formy harmonijnego uporządkowania. Ta nadrzędna forma ładu manifestuje się poprzez harmonię w przestrzeniach egzystencjalnych człowieka, jego relacjach z przyrodą, środowiskiem zbudowanym oraz instytucjonalnymi formami życia społecznego. W tym kontekście, piękno w urbanistyce przestaje być jedynie wizualnym doznaniem, stając się fundamentalną wartością humanistyczną, wpływającą na jakość życia człowieka i porządek w jego środowisku, także w wymiarze etycznym.

dr hab. inż. arch. Bogusław Podhalański

Akademia Nauk Stosowanych w Nowym Targu

Profesor Zbigniew Zuziak – filozof urbanistyki.

Professor Zbigniew Zuziak - philosopher of urban planning.

Profesora Zbigniewa Zuziaka można nazwać teoretykiem i filozofem urbanistyki. W swoich wykładach, tekstach i książkach zawsze przykładął dużą wagę do precyzyjnego i logicznego definiowania używanych pojęć. Ponieważ filozofia jest nauką, można rozpatrywać relacje filozofii a urbanistyki, gdyż pytając dalej - czy urbanistyka jest nauką? znajdujemy pozytywną odpowiedź. Dla dociekliwego badacza, teoretyka urbanistyki, jakim to niewątpliwie zapamiętaliśmy Profesora, niezwykle istotne było zdefiniowanie pojęcia "forma urbanistyczna", w oparciu o logiczne i filozoficzne podstawy. Architekci bardzo często posługują się pojęciem „forma architektoniczna”. Profesor zauważył, że w twórczości urbanistycznej – czyli w czterowymiarowym kreowaniu przestrzeni miejskich, logicznie powiązanych między sobą, bardzo przydatne jest wprowadzenie nowego, niejako równoległego do wspomnianego pojęcia formy architektonicznej, skrótowo oddającego kwestię porządkowania przestrzeni zamieszkania. Ów porządek, czyli logiczne relacje pomiędzy elementami tworzącymi formę urbanistyczną, będącymi niczym innym, jak zbiorem form architektonicznych, powiązanych przestrzeniami służącymi do transportu, nie tworzyłby jednak miasta, gdyż brakowałoby w nim istotnego komponentu, jakim jest właśnie kompozycja. Rozpatrując problem kompozycji, który stanowi nieodzowny składnik twórczości urbanistycznej, trzeba zwrócić uwagę na porządkującą funkcję kompozycji, jako jednego z możliwych logicznych powiązań pomiędzy formami architektonicznymi a przestrzeniami transportu. Oczywiście nie można zapominać o powiązaniach sumy komponowanych form urbanistycznych, tworzących miasto, z otaczającym krajobrazem i formą topograficzną terenu, na którym miasto jest zlokalizowane. Podobnie jest z czwartym wymiarem – czasem - tworzącym miasto. Jest on niezbędny, gdyż miasto i zamieszkująca go społeczność podlegają według chińskiej filozofii yin – yang nieustannemu przechodzeniu poprzez przeciwieństwa przemianom, dążąc do uzyskania stanu równowagi, procesowi odbywającemu się właśnie w czasie.

dr hab. inż. arch. Barbara Stec, prof. UAFM

Uniwersytet Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie

Tożsamość przestrzeni urbanistycznej Wenecji w świetle rozważań Profesora Zbigniewa Zuziaka o tożsamości urbanistyki.

The identity of the urban space of Venice in the light of Professor Zbigniew Zuziak's deliberations on the identity of urbanism.

Referat ma na celu analizę wyznaczników niepowtarzalności Wenecji w powiązaniu z rozważaniami Profesora Zbigniewa Zuziaka o tożsamości urbanistyki. Jako metodę przyjęto studia literaturowe i doświadczenie percepcyjne autorki. Opisano tkankę urbanistyczną historycznego centrum Wenecji w aspekcie jej zależności od warunków naturalnych laguny: omówiono typologię elementów struktury przestrzennej Wenecji, wyjaśniając znaczenia zawarte w ich lokalnych nazwach, a następnie poddano je analizie w świetle rozważań profesora Zbigniewa Zuziaka o języku urbanistyki, tożsamości kulturowej przestrzeni urbanistycznej oraz przestrzeni podróży i powrotów. Wyjątkowa struktura urbanistyczna Wenecji, rozwijana w ścisłej zależności od naturalnych uwarunkowań laguny, dała podstawę specyficznym weneckim praktykom budowlanym, sposobom poruszania się w mieście, obyczajom i mocnej emocjonalnej więzi z miastem, a przez to ukształtowała jego kulturowe dziedzictwo. We wnioskach zauważono, że wyznaczniki niepowtarzalności przestrzeni urbanistycznej Wenecji mające charakter quasi organiczny, oznaczają się naturalną logiką, racjonalnością, harmonią i odpornością form.

dr inż. arch. Daniel Ogrodnik

Politechnika Krakowska

Sztuka budowania miast – wybrane kierunki badań i twórczości Profesora Zbigniewa Zuziaka

The art of building cities –selected trends in Professor Zbigniew Zuziak's research and body of work.

Celem prezentacji jest przywołanie wybranych konceptów i problemów naukowych, wokół których koncentrował swoją uwagę Profesor Z. Zuziak. Przedstawiono fragmenty opracowań badawczych i projektowych oraz teorie, tezy i pojęcia współtworzące bogaty dorobek Jego pracy. Dorobek ten wydaje się być cennym zasobem wiedzy i pomysłów, godnym kontynuowania w wielu spośród obszarów badań naukowych w zakresie planowania przestrzennego, projektowania urbanistycznego czy rewitalizacji miejskiej.

dr inż. arch. Joanna Bartkiewicz

Politechnika Rzeszowska

mgr inż. arch. Magdalena Janda

Politechnika Rzeszowska

Węzły i korytarze konstrukcji urbanistycznej śródmieścia Rzeszowa. Sieć przestrzeni publicznych w obszarze centrum historycznego i rejonie dworca kolejowego - zależności i nowe powiązania.

Nodes and corridors of the urban structure of downtown Rzeszów. Network of public spaces in the area of the historical centre and the railway station area - dependencies and new relations.

Referat powstał w oparciu o projekt badawczy pt. Węzły i Korytarze Rozwoju Funkcji Metropolitalnych Rzeszowa wykonany przez zespół pracowników Politechniki Rzeszowskiej pod kierownictwem prof. dr hab. inż. arch. Z. K. Zuziaka i prof. dr hab. inż. M. Gosztyły dla Biura Rozwoju Miasta Rzeszowa w latach 2018 - 2019. Opracowanie polegało na analizie konstrukcji urbanistycznej Rzeszowa w kontekście dziedzictwa kulturowego oraz polityki zrównoważonej mobilności. Główną problematyką badań było przedstawienie miasta w formie modelu przestrzennej struktury opartego na węzłach i korytarzach, które są kluczowe dla jego rozwoju. Prezentacja stanowi część projektu dotyczącą założeń przyjętych dla centrum historycznego i rejonu dworca kolejowego, położonych w śródmieściu. Autorki pokazały propozycje delimitacji wskazanych obszarów oraz koncepcję stworzenia nowych powiązań kompozycyjno-funkcjonalnych mogących spowodować aktywizację przestrzeni publicznych w strefie wybranych węzłów i korytarzy urbanistycznych. W opracowaniu podkreślono atrakcyjność przestrzeni centrum historycznego miasta oraz priorytety rozwoju z zachowaniem jego tożsamości. Wskazane kierunki opierają się na potencjale dziedzictwa historycznego oraz lepszej dostępności dla podróżnych, a także na stworzeniu dodatkowej przestrzeni przyjaznej dla mieszkańców miasta. W badaniach ważną rolę odgrywał rejon wokół dworca kolejowego, który obecnie stanowi część Rzeszowskiego Centrum Komunikacyjnego.

dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiarz-Bilska, prof. PK

Politechnika Krakowska

Akupunktura pamięci.

Acupuncture of memories.

Akupunktura pamięci stanowi metaforę, określającą proces poszukiwania we wspomnieniach momentów, które niczym drobne precyzyjne bodźce wpływały na kształtowanie się postaw i myśli oraz wywoływały konkretne emocje. Takie „otwarcie” pamięci pozwala na głębszą introspekcję i ponowne spojrzenie na przeszłość – przeżyte wydarzenia i spotkanych ludzi w celu dotarcia do źródła decyzji działań i aktywności. Wypowiedź stanowi głos otwierający panel wolnych głosów w sesji szczególnie poświęconej działalności twórczej, naukowej i dydaktycznej Profesora Zbigniewa Zuziaka. Celem Autora jest próba przybliżenia słuchaczom sylwetki Profesora i jego spojrzenia na świat, poprzez pryzmat zapisanych w pamięci spotkań, rozmów i dyskusji. Zestawienie różnych obrazów wspomnień odzwierciedlających relacje uczeń – mistrz, ukazuje działalność Profesora, jako nauczyciela i wychowawcy, który przekazując osobiste doświadczenie – praktyczne i naukowe kształtował postawy następnego pokolenia architektów i urbanistów.

Poniedziałek, 17.03.2025 / Monday, March 17, 2025

SESJA I / 1st SESSION 12.30 – 14.45

Moderator: prof. dr hab. inż. arch. Justyna Kobylarczyk

dr hab. inż. arch. Maciej Piekarski, prof. PRz

Politechnika Rzeszowska

Środki architektoniczno-urbanistyczne w tworzeniu, odbiorze i społecznym oddziaływaniu tożsamości miasta.

Architectural and urban planning measures in the creation, reception and social impact of the city's identity.

Referat dotyczy architektoniczno-urbanistycznego wymiaru tożsamości miasta, czyli zespołu widocznych cech potwierdzających jego ciągłość i wyjątkowość, mających potencjał do wywoływania więzi z miastem. Przedstawione zostaną rozważania na temat składowych tożsamości miasta oraz czynników stymulujących jego odbiór przez mieszkańców. Na podstawie wniosków płynących z obszernych studiów literaturowych uznano, że o tożsamości miasta decydują stałe elementy w strukturze urbanistycznej, krajobrazie, toponimii, formach architektonicznych oraz funkcjonalności przestrzeni publicznej. Centrum miasta to ta część miasta, która krystalizuje jego tożsamość. Stwierdzono, że zrównoważony system transportowy, właściwa lokalizacja kluczowych funkcji oraz ukierunkowanie przestrzeni publicznych na ekspozycję harmonijnych krajobrazów i metaforyczną opowieść o przeszłości miasta to główne czynniki stymulujące wpływ tożsamości miasta na postawy emocjonalne jego mieszkańców.

prof. dr hab. inż. Iryna Ryzhova

National University "Zaporizhzhia Polytechnic"

dr inż. Olga Pavliuk

National University "Zaporizhzhia Polytechnic"

Urbanistyczne problemy miejskiego środowiska zabytkowego i tożsamość kulturowa na przykładzie m. Zaporozże.

Urban problems of the urban historic environment and cultural identity on the example of Zaporozhye.

Miasto Zaporozże na południowym wschodzie Ukrainy to pogranicze wielokulturowe, ponieważ zamieszkują go 130 mniejszości narodowych. Ten teren kiedyś nazywano Dzikim Polem z kołębą Kozactwa na wyspie Chortyca. Obecnie Zaporozże to duże przemysłowe miasto z wyspą Chortyca rozlokowaną w centrum miasta. W Zaporozżu można zaznaczyć trzy zabytkowe strefy czyli Nacjonalny Zakaźnik Chortyca, Stary Ołeksandriwsk i też socjalistyczne miasteczko. Urbanistyczny rozwój miasta powinien odbywać się z uwzględnieniem ochrony zabytkowego dziedzictwa kulturowego. Na różnych etapach historycznych stosowano różne metody i formy realizacji polityki urbanistycznej. Zadania wyznaczano w zależności od aktualnych nastrojów społeczno-politycznych, przesłanek ekonomicznych, a dopiero na końcu od potencjalnych możliwości. W pierwszej kolejności od warunków ekonomicznych, a dopiero w ostatniej kolejności od potencjalnych możliwości architektury krajowej. W czasach Niepodległej Ukrainy sytuacja częściowo zmieniła się, ale problemy ochrony dziedzictwa architektonicznego i historycznego w urbanistycznym rozwoju miasta nadal istnieją, szczególnie w dzisiejsze czasy agresji rosyjskiej.

dr Andrzej Stasiak
Uniwersytet Łódzki

Szlak kulinarny jako przejaw tożsamości miasta.
Culinary trail as a manifestation of the city's identity.

W związku z dynamicznym rozwojem turystyki kulturowej w XXI w. widoczne jest dążenie organizacji zarządzających poszczególnymi destynacjami (Destination Management Organizations – DMOs) do przygotowywania coraz to nowej i bardziej wyrafinowanej oferty dla odwiedzających (z której często korzystają także mieszkańcy). Zgodnie ze światowymi trendami turystycznymi powinna być ona oryginalna, autentyczna, bazująca na lokalnym dziedzictwie (materialnym i niematerialnym), angażująca, nasycona żywymi emocjami, dostarczająca niezapomnianych doświadczeń... Wśród wielu możliwych opcji (zabytki, instytucje kultury, wydarzenia itd.) szczególne miejsce zajmują lokalne szlaki kulturowe, a wśród nich szlaki kulinarne w mieście.

W referacie przedstawiona zostanie specyfika miejskich szlaków tematycznych, które z uwagi na lokalizację w przestrzeni zurbanizowanej znacząco różnią się od typowych szlaków turystycznych. W wyniku przeprowadzonej jesienią 2024 r. inwentaryzacji szlaków kulinarnych w Polsce zidentyfikowano jedynie kilka tego typu tras w miastach.

Podczas wystąpienia dokładniej omówione zostaną trzy szlaki, które bezpośrednio czerpią z lokalnego dziedzictwa kulinarnego miasta, stając się doskonałym odzwierciedleniem jego tożsamości. Studia przypadków stanowią:

- Kulinaryny Szlak Dawnego Białegostoku (próba ocalenia od zapomnienia międzywojennej sceny kulinarnej miasta: etnicznych specjałów, obyczajów kulinarnych, kultowych miejsc i obiektów);
- Szlak Kulinaryny Centrum Gdyni (najlepsze restauracje w mieście, podobnie jak sama Gdynia zrodzone z „morza i marzeń”, kulinarne „okno na świat”, panel dyskusyjny: „Gdyński modernizm kulinarny”);
- Toruński Piernikowy Szlak Kulinaryny (piernik jako wielowiekowy symbol miasta, tradycyjne i nowoczesne specjały: piernikowe lody, piwo, wódka, musztarda, Muzeum Toruńskiego Piernika, warsztaty kulinarne).

Analizie poddane będą: lokalizacja w przestrzeni miasta, bariery infrastrukturalne, problemy organizacji i funkcjonowania szlaków, a także ich atrakcyjność turystyczna.

dr inż. arch. Adriana Cieślak-Arkuszewska

Politechnika Łódzka

mgr inż. Rafał Purzyński

Politechnika Łódzka

Od miasta przemysłowego do turystycznego - ewolucja formy i funkcji historycznego placu rynkowego małego miasta na tle uwarunkowań społeczno-gospodarczych. Przykład Poddębic.

From an industrial city to a tourist city - the evolution of the form and function of a historical market square of a small town against the background of socio-economic conditions. The example of Poddębice.

Rynki od wieków stanowiły podstawę struktury przestrzennej miast i ważny nośnik tożsamości. Jednak ich funkcja oraz forma podlegają ciągłej ewolucji, a zmieniająca się sytuacja społeczno-ekonomiczna oraz nowe doktryny urbanistyczne stawiają przed obszarami historycznych centrów nowe wyzwania. Zagadnienia ochrony krajobrazu kulturowego w procesie przemian wydają się szczególnie istotne w miastach małych, podlegających silnej presji inwestycyjnej. W przypadku Poddębic, miasta o genezie średniowiecznej, którego układ przestrzenny ukształtował się w wyniku XIX-wiecznej transformacji przemysłowej, źródłem współczesnej aktywizacji jest turystyka uzdrowiskowa. Aktywizacja gospodarcza wiąże się z działaniami inwestycyjnymi i „rewitalizacyjnymi” w obrębie historycznego placu. Tymczasem już Wejchert zauważył, że „uzdrawianie” należy opierać na znajomości struktur urbanistycznych oraz czynników wpływających na ich ukształtowanie. W tym kontekście rewitalizacja poddębickiego rynku powinna być powiązana z odkrywaniem genius loci, ochroną oraz przywracaniem pamięci. Takie podejście wydaje się być szansą na przeciwdziałanie unifikacji i jawi się nie tylko jako wymóg ochrony dziedzictwa kulturowego, ale także jako szansa na sukces gospodarczy. Szczegółowa analiza uwarunkowań kulturowych oraz ewolucji form urbanistycznych i architektonicznych w obrębie poddębickiego placu w zestawieniu z analizą współczesnych działań inwestycyjnych, a także nowych wyzwań gospodarczych, społecznych i klimatycznych, pozwala wskazać dobre praktyki oraz rysujące się problemy i ograniczenia, a wyprowadzone wnioski mogą być użyteczne dla innych miast podejmujących działania na rzecz rozwoju historycznych centrów.

dr inż. Marzena Heliak-Rużyła

Politechnika Wrocławska

Miasta i działania ku przyszłości. Wyznawania projektowe w regeneracji obszarów zdegradowanych miast. Wybrane przykłady.

Cities and actions towards the future. Design confessions in the regeneration of degraded urban areas. Selected examples.

W artykule przedstawiono nowatorskie rozwiązania, które zostały zaproponowane dla obszarów zdegradowanych albo wymagających głównie poprawy relacji społecznych i podniesienia jakości zamieszkania. Potrzeba spojrzenia z wielu perspektyw na rozwój miasta niesie wiele wyzwań dla władarzy miasta, projektantów i samych mieszkańców. Rozwiązania koncepcyjne powstawały w procesie edukacyjnym studentów Architektury Politechniki Wrocławskiej, stanowią inspirujący materiał w tworzenie regeneracji tkanki miejskiej w widzeniu potrzeb i wyzwań dla obszarów zdegradowanych, peryferyjnych itp.

Słowa kluczowe: Miasta przyszłości, wizje, miasto zdrowe.

dr inż. arch. Agnieszka Nowicka

mgr inż. arch. Krzysztof Hendel

Wieloetapowa strategia adaptacji przestrzeni przemysłowych w strukturach śródmiejskich na przykładzie projektu rewitalizacji terenów po Przędzalni Politex i przyległych terenów przemysłowych w Sosnowcu.

A multi-stage strategy for adapting post-industrial spaces in city centre structures based on the example of the revitalisation project of the former Politex Spinning Mill area and adjacent post-industrial areas in Sosnowiec.

Przestrzenie przemysłowe często stanowią wyzwanie dla miast, które pragną przywrócić je do życia i nadać im nową funkcjonalność. Tereny po Przędzalni Politex w Sosnowcu oraz przyległe obszary przemysłowe są doskonałym przykładem miejsc, które dzięki wieloetapowej strategii rewitalizacji mogą stać się wartościowym elementem miejskiej tkanki poprawiając ład przestrzenny dzięki transformacji częściowo nieużytkowanych i zdegradowanych terenów znajdujących się blisko centrum miasta. Głównym celem projektu rewitalizacji terenów po Przędzalni Politex jest przekształcenie zaniedbanych i zdegradowanych obszarów w atrakcyjne, funkcjonalne i zrównoważone przestrzenie miejskie. Ważnym aspektem jest także poprawa jakości życia mieszkańców oraz zachowanie i promowanie dziedzictwa kulturowego tych terenów. Ponowne wykorzystanie zdegradowanych i trochę zapomnianych terenów to element zrównoważonego kształtowania miasta. Jest to trudny temat, który wiąże się między innymi z rekultywacją zanieczyszczonych gruntów i adaptacją budynków istniejących na funkcje inne niż ich pierwotne, jednak we współczesnym świecie jest to jeden ze koniecznych kierunków zrównoważonego kształtowania miast - przyczyniający się również do ograniczenia rozlewania się miast. Konieczne jest ponowne wykorzystanie takich terenów, często porzuconych lub w częściowej likwidacji, z trudnym i nieuregulowanym stanem prawnym.

Przedstawiony projekt to praca inżynierska Krzysztofa Hendla, która obejmuje etapowe przekształcenie dawnych terenów przemysłowych w przestrzenie, które odpowiadają na potrzeby społeczności lokalnej. Projekt ma za zadanie zobrazować, że dzięki zrównoważonym rozwiązaniom, uwzględnieniu potrzeb mieszkańców oraz poszanowaniu dziedzictwa kulturowego i rekultywacji zanieczyszczonych gruntów, możliwe jest stworzenie nowoczesnych i funkcjonalnych przestrzeni, które staną się integralną częścią tkanki miejskiej. Prezentacja zostanie uzupełniona również o zagadnienia związane z wykorzystaniem roślinności fitosanitarnej i rekultywacji zanieczyszczonych gruntów pod inwestycje.

dr inż. arch. Katarzyna Kielin

Politechnika Lubelska

Rozważania nad współczesną formą przestrzeni dawnego cour d'honneur Rezydencji Zamoyskich w Zamościu. Historia i terażniejszość.

Reflections on the contemporary form of the space of the former cour d'honneur of the Zamoyski Residence in Zamość. History and the present.

Struktura przestrzenna Zamościa, rozpoznawalna jest głównie poprzez ortogonalny przebieg ulic powiązany z układem trzech placów miejskich zlokalizowanych na jednej z dwóch głównych osi kompozycyjnych miasta wytyczonej na kierunku północ – południe a całość ujęta w karby narysów fortyfikacyjnych twierdzy. Jednym z kluczowych obiektów architektonicznych miasta jest Pałac Zamoyskich zwrócony ku miejskiej przestrzeni placów. Ta swoista demokratyzacja przestrzeni stanowiła bezpośrednie odbicie założeń ideowych fundatora miasta – Jana Zamoyskiego. Jakkolwiek wiele opracowań naukowych podejmuje temat całości kształtu urbanistyki miasta idealnego, jego obiektów sakralnych, użyteczności publicznej, zabudowy mieszczańskiej czy też symboliki detalu architektonicznego, stosunkowo niewiele jeszcze światła rzucono na problem współczesnej organizacji przestrzeni publicznej dawnego cour d'honneur przez rezydencją Zamoyskich. Ślady jego czytelności, metaforyka powiązań przestrzennych dawnego placu z Pałacem, z obiektami architektury militaris, czy też budynku dawnej Akademii Zamojskiej oraz Katedry pozostają wciąż tematem godnym zgłębienia i popularyzowania na forum zarówno branżowym jak i ogólnopublicznym.

W pracy przedstawiono genezę powstania, rozwój przestrzenny oraz formę współczesną przestrzeni przed siedzibą rodu Zamoyskich oraz próbę jej oceny w kontekście cech przestrzeni rynkowych. Przedyskutowano również stopień rozpoznawalności miejsca oraz potencjał.

mgr inż. arch. Magdalena Duda

Politechnika Warszawska

Trwałość, czytelność i rozwój struktury miejskiej na przykładzie większej jednostki urbanistycznej - Powiśle w Warszawie i Spandauer Vorstadt w Berlinie.

Persistence, legibility and development of urban structure on the example of a larger urban unit - Powiśle in Warsaw and Spandauer Vorstadt in Berlin.

Rozwój współczesnych miast wiąże się z wyzwaniami związanymi z przekształceniem ich struktury przestrzennej, co wpływa na funkcjonowanie przestrzeni publicznej oraz jakość życia mieszkańców. Wśród kluczowych problemów urbanistycznych można wyróżnić fragmentację miast, utratę ich tożsamości, suburbanizację oraz degradację przestrzeni publicznych. Niniejszy referat skupia się na analizie wewnętrznej transformacji wybranych obszarów miejskich, opierając się na przykładach Powiśla w Warszawie i Spandauer Vorstadt w Berlinie.

Badania obejmują analizę przestrzeni publicznych w kontekście większych jednostek urbanistycznych, opierając się na danych pochodzących z analiz uwarunkowań istniejących. Analizy pokazują rys historyczny przemian w strukturze omawianych obszarów i koncentrują się na identyfikacji przyczyn i skutków tych zmian omawiając szereg rozwiązań.

Celem pracy jest poszerzenie wiedzy na temat metod analitycznych zagospodarowania przestrzennego miasta oraz opracowanie zasad kształtowania struktur miejskich. Wyniki badań pozwoliły na wypracowanie wstępnych wytycznych projektowych, które wskazują na czytelne i stałe elementy struktury miejskiej, jakimi są układy powiązanych ze sobą przestrzeni publicznych zachowujące swoją ponadczasową wartość.

Poniedziałek, 17.03.2025 / Monday, March 17, 2025

SESJA II / 2nd SESSION 15:30 – 18:00

Moderator: dr hab. inż. arch. Rafał Blazy, prof. PK

dr inż. arch. Marek Gachowski

Akademia Śląska w Katowicach

Analiza morfologiczna struktury zabudowy Polski Południowej z punktu widzenia centralności i rozproszenia.

Morphological analysis of the built-up structure of Southern Poland from the point of view of centrality and dispersion.

Analiza morfologiczna zabudowy w aspekcie centralności /rozproszenia może stać się istotnym przyczynkiem do dyskusji o suburbanizacji. Kompleksowa analiza dla Polski Południowej możliwa jest dzięki rozwojowi narzędzi typu GIS i dostępności zbiorów cyfrowych danych geodezyjnych. Wnioski z tej pozwalają na pełniejszą interpretację zjawisk i propozycje działań w kierunku reurbanizacji.

dr hab. inż. arch. Katarzyna Pluta, prof. PW

Politechnika Warszawska

Kompozycja centrum lokalnego w metropolii, na przykładzie dzielnicy Ursynów w Warszawie.

The composition of the local centre in a metropolis, as exemplified by the Ursynów district in Warsaw.

Współczesne duże metropolie zmagają się z dwoma głównymi problemami przestrzennymi: 1/brak ładu przestrzennego na wielu obszarach oraz 2/ciągłe chaotyczne rozpraszanie się miasta na tereny peryferyjne i zewnętrzne. Aby zapobiec tym zjawiskom powstaje wiele idei, odzwierciedlonych następnie w rozmaitych dokumentach międzynarodowych i lokalnych, jak i podejmowane są próby wdrażania konkretnych rozwiązań.

Jednym z najistotniejszych działań powinno być traktowanie projektowania urbanistycznego jako podstawowego narzędzia kształtowania struktury funkcjonalno- przestrzennej miast. W kreacji przestrzeni za pomocą projektowania urbanistycznego bardzo ważne jest stosowanie zasad kompozycji urbanistycznej, co umożliwi stworzenie przestrzeni harmonijnej o cechach ładu przestrzennego.

Jednocześnie pamiętać należy że współczesne duże metropolie nie są w stanie planować wszystkiego. Stąd w planowaniu ich policentrycznej struktury funkcjonalno- przestrzennej powinna wystąpić koncentracja na kształtowaniu i komponowaniu następujących istotnych elementów przestrzennych: śródmieścia miasta, miejsc i punktów centralnych, lokalnych centrów, węzłów i korytarzy miejskości, wielofunkcyjnych zespołów urbanistycznych i przestrzeni publicznych, a także na umiejętności stosowania elementów charakterystycznych w kształtowaniu ich struktury. W procesie tym niezbędne jest wytworzenie odpowiedniej relacji pomiędzy intensywnością zabudowy, a wielkością i rozmieszczeniem terenów zieleni, aby koncepcja miasta zwarteo i jednocześnie zielonego postulowana przez wielu specjalistów, była możliwa do realizacji.

Artykuł przedstawia zagadnienie kształtowania centrum lokalnego zlokalizowanego w dzielnicy Ursynów w Warszawie. Obecnie duże osiedla mieszkaniowe wymagają skomplikowanych, wielowarstwowych przekształceń. Głównym wyzwaniem w projektowaniu centrum lokalnego jest pogodzenie zachowania wartościowych cech osiedla mieszkaniowego z nowymi potrzebami i pragnieniami mieszkańców. Istotne jest dążenie do wielofunkcyjności obszaru, hybrydowości zabudowy oraz kształtowanie czytelnych i o wysokiej jakości prze-

strzeni publicznych, a także wprowadzanie wielu rozmaitych form zieleni i stosowanie współczesnych rozwiązań technicznych. W zakresie kompozycji wyzwaniem staje się zarówno kontynuacja istniejącego geometrycznego układu przestrzennego osiedla, jak i zmiana tej zasady na formy kompozycyjne o odmiennym charakterze przestrzennym, w tym organiczne.

Różnorodne sposoby komponowania centrum lokalnego w dzielnicy Ursynów w Warszawie przedstawione zostały na przykładzie prac studentów Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej, wykonanych w Katedrze Projektowania Urbanistycznego i Krajobrazu Wiejskiego w latach 2023-2025. Projekty mogą stanowić wstęp do dalszej dyskusji, a nawet umożliwić formułowanie wytycznych dotyczących rozwoju tego obszaru.

dr hab. inż. arch. Dominika Pazder, prof. PP

Politechnika Poznańska

mgr inż. arch. Magdalena Pękała

Politechnika Poznańska

Miasto jako organizm - od idei zoopolis i metabolizmu do regeneratywnego miasta bio-inkluzywnego .

The city as an organism - from zoopolis and metabolism to a regenerative bio-inclusive city.

Humanistyka ekologiczna zakłada poszukiwanie nowych, zrównoważonych form współistnienia ludzi z innymi gatunkami. Próbą wprowadzania jej w projektowaniu środowiska miejskiego jest bio-inkluzywność, opierająca się na podejściu nieantropocentrycznym w przekształcaniu miast. Ze względu na dynamicznie zmieniający się charakter miasta, nowo powstałe pojęcia i wytyczne definiowane w transgatunkowej teorii miast, projektowaniu nieantropocentrycznym i projektowaniu allocentrycznym niejednokrotnie nie mają zdefiniowanych przestrzennych odpowiedników - archetypów miejskich. Celem prezentacji jest zarysowanie tematyki podjętej w pracy doktorskiej ukierunkowanej na wypełnienie zidentyfikowanej luki badawczej w postaci braku lub znikomej liczby opracowań naukowo-badawczych w dyscyplinie architektury i urbanistyki związanych z projektowaniem transgatunkowym. Podjęte zadanie badawcze obejmuje zebranie, interpretację i porównanie dotychczasowych badań nad transgatunkowymi środowiskami śródmiejskimi ze współczesną teorią i praktyką projektowania urbanistycznego, analizę możliwości implementacji wyników badań, a także próbę ich interpretacji przy zastosowaniu istniejących narzędzi języka architektoniczno-urbanistycznego poprzez opracowanie autorskiego kodu form urbanistyki transgatunkowej, który może znaleźć zastosowanie także w praktyce projektowej. Prezentacja ukazuje analizy i syntezy idei nieantropocentrycznych w projektowaniu oraz kierunku kształtowania miejskiej regeneratywnej przestrzeni wielogatunkowej, zakorzeniając je w założeniach metabolizmu i urbanistyki regeneratywnej.

dr Anna Wichowska

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Lokalne konsekwencje kurczenia się miast i strategie adaptacyjne – synteza podejść .

Local consequences of urban shrinkage and adaptation strategies - a synthesis of approaches.

Każde miasto tworzy swoisty terytorialny system społeczny. Na system ten składają się dwie warstwy: społeczna (mieszkańcy, sfera ekonomiczna, kulturalna i polityczna) oraz materialna (sfera przyrodnicza oraz antropogeniczna). Warstwy te tworzą strukturę systemu, w której znajdują się relacje i działania społeczne, transformacyjne, przyrodniczo-ekologiczne oraz działalność ekonomiczna, kulturowa i polityczna mieszkańców. Współczesne procesy demograficzne polegające na ubytku i starzeniu się ludności w wielu miastach na świecie, oddziałują na wszystkie wyżej wymienione sfery. Przyczyny i skutki systematycznego ubytku mieszkańców pozostają nadal niedostatecznie wyjaśnione, a samo zagadnienie badawcze jest relatywnie nowe, obecne w literaturze światowej od końca XX w. Ze swej natury problem ten jest także złożony i wielowymiarowy, dlatego sposoby radzenia sobie z nim przez społeczności miejskie bywają odmienne. Celem badań była w pierwszej kolejności identyfikacja konsekwencji kurczenia się miast w zakresie ich ekonomii, finansów, życia społecznego oraz przestrzennego zagospodarowania. Na drugim etapie dokonano syntezy podejść polityki lokalnej do kurczenia się miast. W badaniach wzięto pod uwagę polskie kurczące się miasta. Okres badawczy obejmował lata 2019-2023. Z badań wynika, że proces kurczenia się miast w Polsce nasila się. Istnieją duże rozbieżności pomiędzy sytuacją ekonomiczną i finansową kurczących się miast na tle tych, które mu nie ulegają. Przeprowadzona analiza strategii miejskich wobec kurczenia się miast – w przypadku reakcji władz na negatywne procesy demograficzne, wskazuje na trzy główne obszary ich oddziaływania: społeczeństwo w kontekście starzenia się i migracji, strategii tzw. zielonego wzrostu oraz działania bezpośrednio związane z zasobami: finansowymi, ludzkimi, dziedzictwem kulturowym lub modelami planowania.

dr inż. arch. Renata Józwik

Politechnika Warszawska

Centra jako katalizatory miejskości – fluktuacja form, narracji i znaczeń.

Centres as catalysts of urbanity - fluctuation of forms, narratives and meanings.

Joseph Rykwert zdefiniował pierwotne elementy miejskie jako centrum i granice, podkreślając ich kluczową rolę w kształtowaniu modelu, struktury i charakteru miast. Centrum, rozumiane jako podstawowy punkt odniesienia w przestrzeni miejskiej, stanowi zarówno symboliczny, jak i funkcjonalny rdzeń, wokół którego organizowane są różnorodne aktywności. Koncepcja centralności odgrywa fundamentalną rolę w dynamice miejskiej, wpływając na organizację przestrzenną, strukturę społeczną oraz dystrybucję działań w mieście.

Współczesne miasta przechodzą intensywne przemiany, które prowadzą do wyłaniania się nowych form przestrzennych aspirujących do roli centrum. Tego rodzaju ośrodki, choć często różnorodne w charakterze i funkcji, podlegają ciągłemu procesowi fluktuacji i redefinicji. Dynamiczny rozwój miast przekłada się na tworzenie złożonych modeli przestrzennych, które odzwierciedlają zarówno lokalne, jak i globalne tendencje.

W referacie omawiamy koncepcję centrum jako katalizatora miejskości, wskazując na jego podwójną funkcję: z jednej strony przybierania konkretnych form przestrzennych, a z drugiej pełnienia roli siły napędowej rozwoju miast. Centrum nie jest zatem jedynie fizycznym miejscem, ale także symboliczną i funkcjonalną przestrzenią, zdolną integrować różnorodne elementy miejskiego życia.

Przegląd współczesnych tendencji urbanistycznych pozwala na lepsze zrozumienie ewoluujących modeli centrów miejskich oraz ich wpływu na tożsamość i znaczenie współczesnych miast. Analiza umożliwia także predycyjne określenie kierunków rozwoju, procesów, które kształtują współczesne miasta jako dynamiczne, wielowymiarowe przestrzenie.

dr inż. arch. Tomasz Bajwoluk

Politechnika Krakowska

dr inż. arch. Piotr Langer

Politechnika Krakowska

Przemiany strukturalne otoczenia węzłów komunikacyjnych na przykładzie wschodniego odcinka autostrady A4.

Structural transformation of the surroundings of transport nodes on the example of the eastern section of the A4 motorway.

Referat zawiera prezentację wyników badań dotyczących przemian strukturalnych otoczenia wybranych węzłów autostradowych, wschodniego odcinka autostrady A4 w Polsce. Autorzy stawiają hipotezę, że zmiany zachodzące na terenach położonych wokół węzłów są bezpośrednim skutkiem budowy i użytkowania nowej autostrady. Celem badań jest określenie charakteru i skali obserwowanych przeobrażeń w perspektywie około 10 lat, ze wskazaniem ewentualnych prawidłowości geometrycznych oraz uwzględnieniem relacji przestrzennych pomiędzy analizowanymi węzłami autostrady i istniejącą siecią miast. Wyniki przeprowadzanych analiz prowadzą do szeregu istotnych spostrzeżeń na temat skali i charakteru przeobrażeń terenów wokół rozpatrywanych węzłów, ale również pozwalają na sformułowanie wniosków natury ogólnej, dotyczących oddziaływania korytarzy autostradowych na przestrzeń.

dr hab. inż. arch. Maciej Szkoda, prof. PK

Politechnika Krakowska

dr inż. Maciej Michnej

Politechnika Krakowska

dr inż. arch. Hanna Hrehorowicz–Gaber, prof. PK

Politechnika Krakowska

mgr inż. arch. Alicja Hrehorowicz–Nowak

Politechnika Krakowska

Sprawiedliwość społeczna i środowiskowa w strukturze miasta – transformacja w kierunku miasta 15-minutowego w projekcie Driving Urban Transitions (JIM)".

Social and environmental justice in the city structure - transformation towards a 15-minute city in the Driving Urban Transitions (JIM) project'.

Wypowiedź poświęcona będzie prowadzonym w ramach projektu DUT badaniom nad narzędziami które wspomogą dążenie miast do poprawy warunków życia mieszkańców, opierając się na idei miasta 15 minutowego oferującego usługi o charakterze podstawowym w miejscu zamieszkania.

mgr inż. arch. Beata Bajon

Politechnika Krakowska

Rozwój zabudowy osiedla „Olsza II”, kluczowe etapy urbanizacji.

Development of the “Olsza II” housing estate, key stages of urbanization.

Praca pokazuje rozwój zabudowy osiedla Olsza II w Krakowie, koncentrując się na kluczowych etapach urbanizacji, które wpłynęły na obecny kształt tego obszaru poprzez wszechstronną analizę dokumentów: historycznych, polityk planowania przestrzennego oraz zmian demograficznych, identyfikuje istotne momenty w ewolucji osiedla. Praca podkreśla wpływ czynników społeczno-ekonomicznych na architektoniczne i funkcjonalne cechy zabudowy, a także powiązania między potrzebami społeczności a strategiami planowania urbanistycznego, porusza wyzwania związane z infrastrukturą oraz dostępnością usług, które pojawiły się na przestrzeni lat prezentując opis transformacji osiedla Olsza II.

Wtorek, 18.03.2025 / Tuesday, March 18, 2025

SESJA III / 3rd SESSION 9:30 – 12:00

Moderator: dr inż. arch. Agnieszka Ciepiela

mgr inż. arch. Tomasz Babicz
Towarzystwo Urbanistów Polskich

Plan Ogólny Gminy - nowe narzędzie planistyczne kształtowania przestrzeni w Polsce.

The General Commune Plan - a new planning tool for shaping space in Poland.

Plan Ogólny Gminy - nowe narzędzie planowania przestrzennego mające zająć miejsce Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego i wzmocnić relację między Strategią Rozwoju Gminy a Miejscowymi Planami Zagospodarowania Przestrzennego. Uwarunkowania, Kierunki rozwoju i ich relacje.

mgr Paweł Krupa

Towarzystwo Urbanistów Polskich

Plan ogólny i co dalej? Kształtowanie przestrzeni po okresie przejściowym.

Wszystkie gminy w Polsce zobowiązane są do uchwalenia planów ogólnych. Z uwagi na zachowanie mocy obowiązujących planów miejscowych, istotne ograniczenie możliwości wydawania decyzji o warunkach zabudowy, funkcjonowanie ZPI oraz potencjalne zróżnicowanie planów ogólnych pod względem zastosowanych regulacji (fakultatywność wyznaczania gminnych standardów dostępności infrastruktury społecznej i obszarów uzupełniania zabudowy) dynamika zmian w przestrzeni poza czynnikami obiektywnymi uzależniona będzie od sprawności poszczególnych gmin w prowadzeniu polityki przestrzennej. W referacie przedstawiony zostanie wpływ regulacji na potencjalne zamierzenia inwestycyjne i wagę planu miejscowego sporządzanego na podstawie wcześniej przyjętego planu ogólnego

mgr inż. arch. Paulina Liszka

Politechnika Krakowska, Towarzystwo Urbanistów Polskich

Techniki zapisu planistycznego w planie miejscowym, planie ogólnym i w strategii rozwoju.

Planning record techniques in the local plan, general plan and development strategy.

Legislacja planistyczna to duży zbiór wartości tekstowych (przepisów), a planowanie również obecnie uprawia się bardziej słowem niż rysunkiem – ten bowiem zestandaryzowano do niemal beztwórczego i jednolitego w skali kraju załącznika.

Za tekst planu miejscowego odpowiada autor opracowania uprawniony do wykonywania opracowań planistycznych, gwarantując siłę zapisów w przełożeniu na późniejsze decyzje projektowe, ochronne itp. Plan ogólny w formie danych przestrzennych jest pierwszym w historii aktem planowania przestrzennego pozbawionym części graficznej oraz tekstowej w tradycyjnym rozumieniu. Nieco inaczej jest ze strategią, jeszcze nie przyjęto jednolitych standardów.

Autorka, kontynuując wypowiedź wygłoszoną w listopadzie 2023 r. podczas Międzynarodowej Konferencji Naukowej MIASTO, REGION, UZDROWISKO pt. „Standardy i sposoby prezentacji projektów planów zagospodarowania przestrzennego” omówi zagadnienia techniki zapisu planistycznego zarówno od strony legislacyjnej jak i praktycznej, próbując wskazać jak formułować zapisy dokumentów od najwyżej położonych (strategia) do najistotniejszych w polskim systemie (plany miejscowe).

Kiedy twórczość planistyczną ograniczają ramy prawne rysunku planu, planistom pozostają do wykorzystania narzędzia logiki (semantyki). Poprzez konstrukcję zapisów koncepcję urbanistyczną można „zakodować w języku planistycznym”. Ponieważ słowo Technika pochodzi od słowa τεχνη (tékhne), oznaczającego: umiejętność, sztukę, technikę, Autorka nakreśli także, jak zapisywać utwory wyobraźni przestrzennej, aby przedstawić koncepcję planu w taki sposób, w jaki autor miał zamysł, ale nadal zgodnie z duchem prawa, oraz wskaże, gdzie jest obecnie na to miejsce.

dr inż. arch. Marceli Łasocha

Politechnika Krakowska, Towarzystwo Urbanistów Polskich

Planowane lub pożądane zmiany ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym na przykładzie Zintegrowanych Planów Inwestycyjnych.

Planned or desired changes to the Spatial Planning and Development Act on the example of Integrated Investment Plans.

Zintegrowany Plan Inwestycyjny jest instrumentem w którym wielu graczy o przestrzeń pokładało nadzieje na szybką realizację swoich zamierzeń inwestycyjnych. Jak pokazały doświadczenia pierwszego roku po wprowadzeniu tego narzędzia, wiele mechanizmów związanych z instrumentem nie działa zgodnie z oczekiwaniami. Podczas referatu przedstawione zostaną postulaty jakie Towarzystwo Urbanistów Polskich oddział Kraków przygotowało wraz z Małopolską Okręgową Izbą Architektów oraz najświeższe projekty jakie proceduje w I kwartale 2025 r. Ministerstwo Rozwoju.

dr inż. Beata Baziak

Politechnika Krakowska

dr inż. Marek Bodziony

Politechnika Krakowska

Źródła danych przestrzennych i ich przetwarzanie w programie QGIS .
Spatial data sources and their processing in QGIS.

Monika Wałaszek

Urząd Statystyczny w Krakowie

Rozwój społeczno-gospodarczy miast województwa małopolskiego.
Socio-economic development of cities in the Małopolska province.

Wtorek, 18.03.2025 / Tuesday, March 18, 2025

SESJA IV / 4th SESSION 12:00 – 14:30

Moderator: dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiarz-Bilska, prof. PK

prof. Olena Olyjnyk

Narodowa Akademia Sztuk Pięknych i Architektury, Kijów, Ukraina

dr inż.arch. Inna Abramiuk

Uniwersytet Zielonogórski

mgr arch. Oleh Hubanishchev

Narodowa Akademia Sztuk Pięknych i Architektury, Kijów, Ukraina

Analiza przestrzenna architektury podziemnej z uwzględnieniem zasad zrównoważonego rozwoju.

Spatial analysis of underground architecture taking into account the principles of sustainable development.

W wielu krajach świata budownictwo podziemne jest regulowane przez przepisy inżyniersko-budowlane, podstawą których jest zrównoważenie interesów inwestorów z urbanistycznym rozwojem miast. Założeniem tych przepisów jest ochrona praw użytkowników, gleby oraz kopalin, zagwarantowanie bezpieczeństwa oraz dobrostanu obywateli, a także ochrona środowiska naturalnego i kulturowego. W wielu dużych miastach, w różnych krajach świata, coraz większą uwagę zwraca się na zintensyfikowanie procesów wykorzystania części podziemnej budynków oraz zagospodarowania przestrzeni podziemnej. Przyczyną nasilania się tych zjawisk jest nie tylko potrzeba poprawy efektywności infrastruktury miejskiej oraz transportu publicznego, a także związany z szybkim wzrostem liczby ludności w miastach - brak wolnych terenów w granicach administracyjnych miast dla rozbudowy zwłaszcza przestrzeni publicznych, problemy zanieczyszczeń powietrza oraz wód gruntowych. We współczesnych okolicznościach trwania wojny w Ukrainie do wymienionej listy dochodzą również kwestie związane z bezpieczeństwem społeczeństwa, konieczność rozbudowy rozwiniętego systemu wygodnych schronów, które by pełniły funkcje edukacji, komunikacji, handlu oraz militarne. W ukraińskich miastach takich jak Kijów, Charków, Lwów czy Odessa zwiększyło się zainteresowanie adaptacją istniejących przestrzeni podziemnych komunikacji miejskiej do celów edukacyjnych, kulturalnych, handlowych i turystycznych. Od początku 2023 r. w Charkowie na peronach pięciu stacji metra, zaczynając od stacji „Uniwersytetska” działa szkoła podstawowa, w której sale lekcyjne są zlokalizowane, na głębokości trzech metrów pod ziemią i rozmieszczone w istniejących przestrzeniach dawniej wykorzystywanych dla administracji metra.

Jednak proces adaptacji lub budowy nowych przestrzeni podziemnych jest utrudniony, ze względu na potrzebę przystosowania przestrzeni do nowoczesnych wymagań użytkowych, zachowując przy tym ich wartość tak historyczną jak i funkcjonalną. Nie mniejszą wagę przy budowie obiektów podziemnych przykładą się do zapewnienia rozwiązań związanych z ekologią, wykorzystaniem energii oraz efektywnym planowaniem przestrzennym, bezpiecznym dla użytkowników. To nowe wyzwanie jakim jest projektowanie oraz budowa infrastruktury podziemnej o funkcjach kulturowo-edukacyjnych wymaga połączenia funkcjonalności, estetyki i zdolności do adaptacji w zmieniających się warunkach środowiskowych oraz gwałtownych zmian klimatycznych wywołujących kataklizmy. Co ważniejsze, potencjał miejskiej przestrzeni podziemnej, która mogłaby przynieść liczne korzyści dla terenów zurbanizowanych oraz użytkowników przestrzeni miejskiej, wciąż jest niedoceniony i nie w pełni wykorzystany. Jako najważniejszą funkcję współczesnej miejskiej przestrzeni podziemnej można wyróżnić m.in.: magazynowanie, przemysł, wytwarzanie energii, transport, zaopatrzenie w media, w mniejszym zakresie przestrzeń użyteczności publicznej lub prywatnej. Miejska przestrzeń podziemna powinna zapewniać zrealizowanie potrzeb użytkowników, korelację z innymi przestrzeniami publicznymi w sąsiedztwie, ich postrzeganie behawioralne oraz zgodność z zagadnieniami zrównoważonego rozwoju. W kontekście atrakcyjności miejskiej przestrzeni podziemnej dla społeczeństwa, kluczowe jest zrozumienie, że wartość behawioralna jest nierozdzielnie związana z konfiguracją systemów przestrzennych. W celu zrozumienia samej skonfigurowanej miejskiej przestrzeni publicznej, jej znaczenia w strukturze miasta a także zrozumienia w jaki sposób tworzą się wzorce ruchu w tej przestrzeni i w interakcję wchodzi jej użytkownicy, warto wrócić do teorii Space Syntax. Takie podejście pozwala na szczegółową analizę powiązanych elementów składni przestrzennej, uwzględniając połączenia funkcji oraz konfigurację struktury podziemnej, co umożliwi uzyskanie głębszego wglądu w dynamikę rozwoju architektury podziemnej oraz jej wpływ na zmianę zachowania użytkowników. Niniejsze badanie koncentruje się na identyfikacji analizie syntaktycznej podziemnej w kontekście miejskim jako alternatywnych rozwiązań oraz przyszłych wyzwań związanych z urbanistyką. Podkreśla również potrzebę rozwoju przestrzeni podziemnych, które mogą pełnić funkcje adaptacyjne wobec gwałtownych zmian klimatycznych i wspierać zasady zrównoważonego rozwoju. Przeanalizowano wybrane przykłady wykorzystania przestrzeni podziemnych w XX i XXI wieku, prezentując dobre praktyki oraz skuteczne rozwiązania. Następnie oceniono, czy badane przestrzenie podziemne zapewniają bezpieczeństwo w obliczu zagrożeń klimatycznych i militarnych.

dr inż. arch. Joanna Koszewska

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

Narzędzia urbanistyki operacyjnej - przegląd rozwiązań.

Operational urban planning tools - a review of solutions.

Kontekstem przedstawionych badań są zmiany w planowaniu przestrzennym związane są z kulturą prawną i modelem gospodarki. Polska ponad trzy dekady po transformacji ustrojowej ma znaczący udział sektora budowlanego w gospodarce. Regulacje planistyczno-budowlane poziomu krajowego i lokalnego bezpośrednio wpływają na jego dynamikę. Chaos w tym zakresie, opisywany w literaturze przedmiotu, powodowany był do niedawna m.in. rozdzieleniem działań planistycznych od realizacyjnych, wykonywanych przez interesariuszy o częstokroć rozbieżnych zamierzeniach.

Celem badania jest sprawdzenie, czy zastosowanie w RP narzędzi planistyczno-wykonawczych, które w innych krajach już funkcjonują, (wykazując niedoskonałości systemowe) mogą uporządkować współpracę inwestorów i instytucji, regulujących zagospodarowanie przestrzenne?

Wśród metod wykorzystanych do analiz, wykorzystanych do prezentacji przedstawiony zostanie przegląd cech i modeli urbanistyki operacyjnej, wkraczającej do zastosowania w związku z reformą planistyczną.

Opracowane wyniki prezentują także ilustracje i szereg pogłębionych pytań, hipotez, możliwych do zweryfikowania na etapie po wdrożeniu przygotowanych przepisów.

W dyskusji badań wykazać można, że uporządkowanie pojęć, definicji i schematów funkcjonowania narzędzi operacyjnych w planowaniu przestrzennym pozwoli przygotować się do stosowania tychże instrumentów. Może być także przyczynkiem do dalszych badań. Ograniczeniem badawczym jest analiza zmieniających się na bieżąco uwarunkowań.

dr inż. arch. Anna Bocheńska-Skałicka

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Konceptualny model miejskiej przestrzeni publicznej jako narzędzie pomocne w tworzeniu strategii rozwoju bardziej odpornych miast.

A conceptual model of urban public space as a tool to help create strategies for the development of more resilient cities.

Uchwalona w 2023 roku nowelizacja ustawy o planowaniu przestrzennym wprowadziła narzędzie planistyczne, które w swym założeniu mają być pomocne w rozwiązywaniu współczesnych wyzwań dotyczących kształtowania przestrzeni miast. Główną ideą tej nowelizacji jest integracja planowania strategicznego i przestrzennego. Strategia rozwoju gminy stanie się obligatoryjna. Należy też zwrócić uwagę, że została określona forma sporządzenia strategii (art. 10e ust.4 ustawy o samorządzie gminnym) jako tekstowa i graficzna. Analizując wprowadzone zmiany można ostrożnie stwierdzić, że mogą one umożliwić modelowanie struktur miejskich w kierunku poprawy ich czytelności w formie urbanistycznej. Cytując Profesora Zbigniewa Zuziaka: „Najważniejsze przesłania dotyczące nowych przestrzennych struktur urbanistycznych zarysowujących się w skali regionalnej sprowadzają się do następujących stwierdzeń:

- Nowe struktury i formy zamieszkiwania (życia miejskiego) wymagają nowej koncepcji przestrzeni, nowych sposobów jej interpretowania i zapisywania oraz regulowania zmian w niej zachodzących.
- Wśród priorytetów zrównoważonej polityki wobec przestrzeni metropolitalnej powinny znaleźć się przede wszystkim badania nad wzajemnymi związkami pomiędzy logiką formy urbanistycznej a rozwojem systemu transportu oraz ekologicznymi i kulturowymi uwarunkowaniami tego procesu.”

Metodyka Research through Design (RtD), która pozwala łączyć procesy projektowe i badawcze w celu uzyskania nowej wiedzy o danej przestrzeni, może być także wykorzystana przy tworzeniu modelu struktury funkcjonalno-przestrzennej w strategii rozwoju gminy. W oparciu o wcześniejsze ustalenia z serii wieloaspektowych badań przeprowadzonych na różnych miejskich terenach publicznych, opracowano model postępowania przy projektowaniu miejskich przestrzeni publicznych. Wykorzystano go jako punkt wyjścia do opracowania modeli struktury funkcjonalno-przestrzennej dla dolnośląskich gmin: Żmigrodu i Polanicy-Zdroju. Jest to próba wykorzystania metodyki RtD w procesie planistycznym.

dr inż. arch. Karolina Kozłowska

Politechnika Rzeszowska

Alternatywne trasy przepływu w modelowaniu bezpiecznej struktury przestrzeni miejskiej.

Alternative flow paths in modelling safe urban space structure.

W definicyjnym ujęciu miasto jest przedstawiane jako miejsce z nasilonymi zbiorem oddziaływań pomiędzy strukturą funkcjonalno-przestrzenną, czynnikami środowiskowymi i użytkownikami. Od przestrzeni miejskich oczekujemy atrakcyjności, witalności, ale też dbałości o ich jakość. Jednym z czynników charakterystycznych dla dobrze pojętej miejskości jest jej intensywność, która jednak jest też jednym z wymiarów stresorów struktur przestrzennych. Intensywność wyraźnie i różnorodnie wpływa na poczucie bezpieczeństwa w przestrzeniach miejskich, jednego z istotnych składników jakości życia. Z jednej strony jest czynnikiem krystalizującym działanie przestrzeni publicznych, z drugiej jest zagrożeniem dla przekroczenia wartości progowej i przebudźcowania. Odpowiednio zaplanowaną różnorodność nasilenia intensywności można rozpatrywać jako niezbędny składnik wysokiej jakości, inkluzyjnych i dostępnych dla jak najszerszej grupy użytkowników przestrzeni miejskich. Autorka podejmuje się wyjaśnienia, jak wymiar intensywności bodźców przestrzennych powinien wpływać na strukturę przestrzeni przepływu w środowisku miejskim. W swojej wypowiedzi odnosi się też do konieczności hierarchizacji intensywności przestrzeni przepływu i podjęcia działań do realizacji alternatywnych dróg przepływu o niższej intensywności. Jest to kontynuacja rozważań podjętych w pracy doktorskiej autorki poświęconej znaczeniu subiektywnego czynnika poczucia bezpieczeństwa w kształtowaniu przestrzeni zbudowanej.

dr Eliza Farelnik

Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie

Wykorzystanie modelu slow city w lokalnej polityce rozwoju.

Using the slow city model in local development policy.

W ostatnich latach można zaobserwować w Polsce rosnące zainteresowanie filozofią slow oraz modelem rozwoju slow city, przejawiające się m.in. dynamicznym rozwojem Polskiej Krajowej Sieci Miast Cittaslow, drugiej co do wielkości tego typu sieci na świecie. Małe i średnie miasta, będące członkami sieci Cittaslow, wykorzystują szanse jakie płyną z przyjęcia wspólnego modelu rozwoju oraz współpracy sieciowej. Celem podjętych badań była charakterystyka społeczno-gospodarczego potencjału oraz identyfikacja kluczowych uwarunkowań i kierunków rozwoju miast należących do sieci Cittaslow. Analizy dokonano w oparciu o teksty najważniejszych strategicznych dokumentów lokalnej polityki rozwoju miast Cittaslow, badania ankietowe przeprowadzone wśród burmistrzów miast członkowskich, a także dane dotyczące rozwoju społeczno-gospodarczego badanych gmin, dostępne w Banku Danych Lokalnych GUS. Wśród istotnych wątków analizy cech modelu slow city i procesu jego implementacji w polskich miastach znalazły się m.in.: główne filary tej koncepcji, uwarunkowania endo- i egzogeniczne rozwoju „powolnych” miast, wybrane narzędzia miejskiej polityki rozwoju wpływające na „budowanie miast dobrej jakości życia”, takie jak: „Ponadlokalny program rewitalizacji sieci miast Cittaslow województwa warmińsko-mazurskiego” oraz „Miasta dobrego życia 2030. Program rozwoju miast sieci Cittaslow województwa warmińsko-mazurskiego”.

mgr inż. Klaudia Ogórka

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

dr inż. arch.

Anna Nowel-Śmigaj

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Marketing terytorialny jako narzędzie promocji miast – dziedzictwo kulturowe w procesie kreowania wizerunku przestrzeni miejskich.

Territorial Marketing as a Tool for the Promotion of Cities – Cultural Heritage in the Process of Creating the Image of Urban Spaces.

Marketing terytorialny odgrywa ważną rolę w promocji miast, nie tylko zwiększając ich rozpoznawalność, ale także wzmacniając tożsamość kulturową i historyczną. Teza niniejszego wystąpienia zakłada, że skuteczna strategia marketingowa oparta na efektywnym wykorzystaniu dziedzictwa kulturowego może jednocześnie wspierać rozwój gospodarczy i społeczny, pobudzać turystykę oraz kształtować pozytywny i unikalny wizerunek miast.

Analiza wybranych przykładów ilustruje różnorodne strategie marketingowe oparte na zasobach kulturowych. Barcelona i Amsterdam skutecznie łączą historię z nowoczesnym podejściem do promocji, wykorzystując zarówno wydarzenia o znaczeniu historycznym, jak i nowatorskie sposoby narracji o dziedzictwie (np. mapping historyczny czy immersyjne wystawy). W Polsce istotne przykłady skutecznych działań można dostrzec w Krakowie, Gdańsku i Wrocławiu, gdzie inwestycje w infrastrukturę kulturalną oraz konsekwentne budowanie narracji historycznej przekładają się na wzrost atrakcyjności miast. Interesującym przypadkiem jest także Nysa, gdzie coroczna rekonstrukcja historyczna „Bitwa o Nysę” nie tylko promuje lokalne dziedzictwo, ale także angażuje społeczność i stanowi ważny element strategii turystycznej.

Wystąpienie skupi się na identyfikacji kluczowych elementów dziedzictwa kulturowego miast oraz ich wpływie na kształtowanie wizerunku przestrzeni miejskiej. Przedstawione zostaną strategie marketingowe obejmujące promocję lokalnych atrakcji, organizację wydarzeń, które skutecznie integrują tradycję z nowoczesnymi narzędziami promocji, aby stworzyć spójny i trwały wizerunek miasta, który przyciąga zarówno turystów, jak i inwestorów. Zostaną także omówione efekty długofalowego wykorzystania dziedzictwa w kreowaniu marki miast oraz potencjalne wyzwania związane z jego komercjalizacją.

dr inż. arch. Anna Sikora, prof. PRz
Politechnika Rzeszowska

Regiony produkcji zbrojeniowej w Europie.
Europe's arms-producing regions.

dr inż. arch. Bogusław Hajda

Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego

Rola sportów miejskich w procesach transformacji funkcjonalno-przestrzennej.

The role of urban sports in the processes of functional and spatial transformation.

Różnego rodzaju zmiany zachodzące w otaczającym nas świecie mają wpływ m.in. na sposób funkcjonowania oraz użytkowania przestrzeni i obiektów. A w zasadzie na zaprogramowaną, lub często wymuszoną, zmianę tego sposobu użytkowania. W związku z tym nieustannie pojawiają się przestrzenie i obiekty, które na skutek tych zmian utraciły swoje pierwotne funkcje i znaczenia, a ich przetrwanie w krajobrazie miasta jest zagrożone. Zmiany technologii lub uwarunkowania rynkowe i środowiskowe wyłączają z użytkowania całe zakłady przemysłowe, zmiany kulturowe przyczyniają się do opuszczania obiektów kultu religijnego a zmiany polityczne są źródłem niechcianych pomników lub porzuconych instalacji wojskowych. I mimo tego, że są to często ważne elementy materialnego zasobu dziedzictwa kulturowego, ich przetrwanie uzależnione jest od podatności na adaptacje do nowych funkcji. A nie jest to łatwe, szczególnie w przypadku wielkich obiektów kubaturowych, rozległych terenów lub obiektów objętych ochroną konserwatorską. Liczne przykłady realizacji pokazują jednak, że w takiej roli znakomicie sprawdzają się różne dyscypliny sportów miejskich. Ten kierunek transformacji pozwala na nadanie obiektom oraz przestrzeniom nowych, nieoczywistych z pozoru znaczeń i wartości. Szczególną cechą takiej transformacji jest również swego rodzaju elastyczność i podatność na zmiany. W szczególnych przypadkach pozwala to na tymczasowe wykorzystanie obiektów i przestrzeni do czas znalezienia docelowej funkcji.

mgr inż. arch. Piotr Hetmańczyk

Politechnika Świętokrzyska

Poprawa standardów prowadzenia konsultacji społecznych w procedurze planistycznej w związku z nowelizacją ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 2023 r.

Improving the standards of conducting public consultations in the planning procedure in connection with the amendment to the Spatial Planning and Development.

Referat ma na celu omówienie wynikających ze znowelizowanej 7 lipca 2023 r. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymogów dotyczących sposobu prowadzenia konsultacji społecznych w procesach opracowania aktów planowania przestrzennego, planu ogólnego oraz poszczególnych trybów opracowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na wstępie referatu omówione zostaną wybrane uwarunkowania prowadzące do reformy systemu planowania przestrzennego w Polsce, z przedstawieniem aktualnie obowiązujących trybów sporządzania aktów planowania przestrzennego. W kolejnych częściach referatu omówione zostanie położenie konsultacji społecznych w poszczególnych procedurach, z uwzględnieniem wymaganych przepisami warunków ponawiania poszczególnych czynności oraz szczegółowego harmonogramu prowadzenia działań partycypacyjnych. W ostatniej części referatu porównane zostaną procedury obecne w znowelizowanej ustawie o planowaniu przestrzennym z procedurami wynikającymi z ustawy dotychczasowej wraz ze stosownymi wnioskami.

dr hab. Jadwiga Biegańska, prof. UMK

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

mgr.

Paweł Smoliński

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

inż.

Klaudia Kowalewska

Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Delimitacja i kształtowanie strefy podmiejskiej na przykładzie Płocka.

Delimitation and shaping of the suburban zone on the example of Płock.

Proces suburbanizacji w Polsce, przebiegający w sposób niezwykle żywiotyowy i chaotyczny, niewspierany równocześnie przez odpowiednią politykę przestrzenną, skutkuje głębokimi i często nieodwracalnymi przeobrażeniami obszarów wiejskich zlokalizowanych wokół miast, zarówno w ich sferze społecznej, jak i funkcjonalno-przestrzennej. Wyznaczenie granic strefy podmiejskiej jest podstawowym krokiem ku odpowiedniej identyfikacji i kontroli wyzwań wynikających z obecności procesu suburbanizacji. Celem opracowania jest delimitacja strefy podmiejskiej na przykładzie Płocka i prześledzenie głównych wyzwań związanych z jej kształtowaniem. Głównym źródłem informacji były dane statystyczne na poziomie miejscowości, dokumenty strategiczno-planistyczne i wywiady ustrukturyzowane z decydentami w zakresie planowania przestrzennego w wytypowanych do badania gminach podmiejskich. Badania przeprowadzone w strefie podmiejskiej Płocka wykazały, że podobnie jak w innych regionach miejskich w Polsce, proces suburbanizacji przebiega z różną dynamiką, a samorządy lokalne wykazują różny stopień przygotowania na obserwowane zmiany.

Wtorek, 18.03.2025 / Tuesday, March 18, 2025

SESJA V / 5th SESSION 15:00 – 17:30

Moderator: dr hab. inż. arch. Kinga Racóń –Leja, prof. PK

dr inż. Joanna Lipsa

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Rola terenów zieleni w poprawie jakości życia mieszkańców Wrocławia – analiza przestrzenna w kontekście zrównoważonego rozwoju i nowelizacji ustawy o planowaniu przestrzennym.

The role of green areas in improving the quality of life of Wrocław residents - spatial analysis in the context of sustainable development and amendments to the Spatial Planning Act.

Tereny zieleni odgrywają kluczową rolę w poprawie jakości życia mieszkańców, wpływając na ich zdrowie, komfort oraz środowisko naturalne. W kontekście nowelizacji ustawy o planowaniu przestrzennym konieczne jest przemyślane modelowanie przestrzeni miejskiej, które uwzględni rozwój tych obszarów jako element zrównoważonej urbanistyki. Analiza przestrzenna wykazała nierówny dostęp do zieleni w różnych osiedlach Wrocławia, co potwierdziły również ankiety przeprowadzone wśród mieszkańców. Miasto boryka się też z problemami nadmiernej urbanizacji i presji inwestycyjnej, co może prowadzić do dalszej degradacji ekosystemów miejskich.

Przedstawione rekomendacje obejmują wprowadzenie zielonych korytarzy ekologicznych, rewitalizację istniejących przestrzeni oraz wdrożenie m.in. monitoringu istniejących terenów zieleni. Kluczowe jest także zaangażowanie mieszkańców oraz integracja nowych przepisów z polityką miejską. Przemyślana strategia zarządzania zielenią może nie tylko poprawić komfort życia, ale także podnieść atrakcyjność miasta w długofalowej perspektywie.

dr inż. Marta Łapuszek
Politechnika Krakowska

Problematyka rewitalizacji rzek i dolin rzecznych w przestrzeni zurbanizowanej.

The issue of revitalization of rivers and river valleys in urbanized areas.

Doliny rzek i okolice naturalnych zbiorników wodnych od czasów neolitu stanowiły doskonałe miejsca dla osadnictwa, tworzenia obszarów wielkich upraw oraz budowy i rozwoju miast. Już w czasach zjednoczenia Egiptu miały miejsce pierwsze intensywne regulacje rzek, których celem było pozyskanie wody do nawadniania upraw. Epoka brązu i żelaza związana z intensywnym rozwojem ówczesnych cywilizacji wymagała budowy sieci systemów nawodnień i kanalizacji miast, ale też budowanie systemów ochrony przed wodami wezbraniowymi. Naturalne doliny rzeczne ulegały więc nieustannym przekształceniom, co jest widoczne na mapach historycznych rozwoju przestrzeni miejskich. Czasy nowożytne nie zmieniły podejścia do eksploatacyjnego gospodarowania rzekami (siłownie wodne, transport wodny, skróty biegów rzek, zawężanie koryt rzecznych, odcięcia meandrów i starorzeczy).

Dopiero lata 80. XX wieku zapoczątkowały zwrot w podejściu do zagospodarowania rzek i ich dolin. To renaturyzacja koryt rzecznych, odtwarzanie dawnych starorzeczy i meandrów, poszerzanie zawężonych ciasnymi obwałowaniami dolin rzecznych, przywracanie tam gdzie możliwe ciągłości korytarzu ekologicznego.

Sieć rzeczna stanowi system niezwykle skomplikowanych i szeroko rozbudowanych współzależności. Współczesny krajobraz jest w pierwszym rzędzie odzwierciedleniem gospodarki człowieka, Ortega y Gasset napisał: „Pokaż mi krajobraz, w którym żyjesz, a powiem ci kim jesteś”. Sieć rzeczna jest czynnikiem decydującym o istnieniu i rozwoju naszej cywilizacji na Ziemi. Dlatego racjonalnie prowadzona gospodarka to krajobrazy harmonijne i odwrotnie. Otoczenie, w którym żyjemy jest tworem naszej kulturowej działalności. W zasadzie aktualnie nie istnieją krajobrazy, które nie byłyby związane w sposób mniej lub bardziej bezpośredni z siecią wodną, słabiej lub gęściej rozbudowaną. W pracy przedstawiono możliwości i ograniczenia warunkujące rewitalizację rzek w przestrzeni urbanistycznej, w powiązaniu z relacjami techniczno-przyrodniczymi, przestrzenno-funkcjonalnymi oraz społeczno-kulturowymi.

dr Elina Moroz

Uniwersytet Komisji Edukacji Narodowej

Problemy zrównoważonej gospodarki wodno-ściekowej w miastach i aglomeracjach.

Problems of sustainable water and sewage management in cities and agglomerations.

dr inż. arch. kraj. Andrzej Długoński

Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

The impact of cultural greenery on recreational possibilities in the Barranca region (Peru).

Peruvian cities lack green spaces that guarantee citizens access to recreational ecosystem services and contact with nature. Protecting these attractive places is essential due to their valuable cultural resources and enrichment of natural and recreational value. The pressure for eliminating cultural greenery like old cemeteries by newly settled people sitting on city councils, who do not feel culturally connected to a given region, leads to the loss of the cultural heritage of these places and sudden expropriation of land by developers and profit for the municipal authorities. The inventory of greenery allowed us to acquire new knowledge previously unrecognized from the point of view of landscape architecture research and the determination of new directions of development of these places that can solve the problem of their elimination in the future. In addition, reconstructing information about the deceased at the memorial sites allows us to gather information about the community living in the area in post-Columbian times (the oldest burials, however partly destroyed, are estimated to be in the early 1900s). In the example of Barranca and Caleta Vidal cities, revalorizing historic cemeteries and reshaping them into memorial parks can also be necessary for the region's economic development and tourism. Cemeteries, as forgotten and unused reservoirs of greenery, can be crucial in shaping citizens' resting places, especially in the absence of such spaces in dense urban areas.

dr inż. arch. Elżbieta Komarzyńska-Świeściak

Politechnika Wrocławska

mgr inż. arch. Anna Wancel

Politechnika Wrocławska

Wielowymiarowe strategie adaptacji zespołów stodół na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej w świetle założeń Nowego Europejskiego Bauhausu.

Multidimensional adaptation strategies of barn complexes in the Kraków-Częstochowa Upland in the light of the assumptions of the New European Bauhaus.

Zespoły stodół na Jurze Krakowsko-Częstochowskiej stanowią wyjątkowy element krajobrazu kulturowego, świadczący o dawnych procesach gospodarczych i urbanistycznych regionu. Wiele z tych struktur, mimo degradacji, zachowało potencjał adaptacyjny, który może zostać wykorzystany w rewitalizacji, odpowiadając jednocześnie na współczesne potrzeby przestrzenne i społeczne. Ich ponowne wykorzystanie wymaga zintegrowanego podejścia, uwzględniającego wartości dziedzictwa kulturowego, innowacyjne strategie adaptacyjne oraz aspekty środowiskowe. Celem referatu jest zaproponowanie wielowymiarowej strategii adaptacji tych obiektów w oparciu o kompas wartości Nowego Europejskiego Bauhausu (NEB) – piękno, zrównoważony rozwój i inkluzywność. Analiza wybranych przypadków pozwoli określić, w jaki sposób podejście łączące aspekt estetyczny, ekologiczny i społeczny może zwiększyć skuteczność procesów rewitalizacyjnych. Przedstawione zostaną możliwości włączenia tych struktur do nowoczesnych modeli gospodarowania przestrzenią, obejmujących wykorzystanie lokalnych materiałów, energooszczędne technologie oraz mechanizmy partycypacji społecznej. Referat wskazuje, jak założenia NEB mogą stać się narzędziem wspierającym adaptację zdegradowanych obiektów i ich integrację z przestrzenią miejską w sposób harmonijny i zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju.

dr inż. arch. Anna Polska

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej

Rola wysokości budynków w percepcji krajobrazu.

The role of building height in landscape perception.

dr sztuki Jerzy Gruszczyński

Akademia Nauk Stosowanych w Nowym Targu

Urbanistyczna struktura komunikacji wizualnej.

Urban structure of visual communication.

Po zmianach w Polsce w latach 80. XX wieku przestrzeń publiczną zdominowały informacje degradujące polski krajobraz. Komunikację wizualną sprowadza się do szeroko rozumianej grafiki lub reklam. Jednak obejmuje to także komunikaty zobowiązujące do reakcji bądź odpowiedzi. To spektrum, gdzie jednym biegunem jest „informacja operacyjna” będąca bazą do poruszania się – dotyczy orientacji, bezpieczeństwa itp., a przeciwnym biegunem jest „informacja perswazyjna”, czyli namawianie do czegoś: do zakupów, zmiany postawy itp. Przestrzeń publiczna – tu rozumiana jako przestrzeń na zewnątrz obiektów – winna serwować widoki estetyczne oraz informacje istotne dla funkcjonowania poza obiektami. Urbanistyczna funkcja komunikacji wizualnej jest operacyjna. Polega na żelaznej konsekwencji w prowadzeniu wszelkimi traktami do każdego punktu w przestrzeni, niezależnie od odległości, co wymaga jednolitego języka wizualnego, komunikatywności środków, a zwłaszcza uwzględnienia psychologii percepcji. Uchwały reklamowe wynikające z ustawy z 2015 r. (pot. zwanej krajobrazową) są nieskuteczne, gdyż na dzisiaj obejmują niecałe 10% kraju. Wynika to z nieadekwatnych ustawowych definicji, z dobrowolności uchwał, z broniącego się rynku reklamy zewnętrznej i z powierzania działań osobom nie znającym adekwatnej dyscypliny jaką jest komunikacja wizualna (pierwsza katedra w Polsce istnieje od roku 1972). To zadania interdyscyplinarne, które powinny uwolnić przestrzeń publiczną od perswazji, zwłaszcza nadmiernej.

mgr inż. arch. Julia Górska

Uniwersytet Zielonogórski

Odbudowa miast na zachodzie Polski po II wojnie światowej.

Reconstruction of cities in western Poland after World War II.

Proces odbudowy miast na terenach Ziemi Odzyskanych po II wojnie światowej był wynikiem wielu czynników o charakterze politycznym, społecznym i kulturowym. Artykuł koncentruje się na zagadnieniu odbudowy miast na zachodzie Polski, zniszczonych w wyniku II wojny światowej, ze szczególnym uwzględnieniem miast położonych na terenach obecnego województwa lubuskiego. Celem pracy jest zebranie i usystematyzowanie wiedzy, dotyczącej tej kwestii oraz identyfikacja luki badawczej w tym obszarze wiedzy. Dokonano analizy literatury przedmiotu, stosując zarówno metodę przeglądu systematycznego, jak i tradycyjnego. Przywołano konkretne przykłady odbudowywanych miast w świetle doktryn konserwatorskich oraz aspektów architektonicznych i urbanistycznych. Na tej podstawie dokonano klasyfikacji obszaru badawczego oraz zidentyfikowano istniejącą lukę badawczą, wskazując na potrzebę pogłębionych badań w zakresie odbudowy miast na zachodnich terenach Polski, w tym – województwa lubuskiego.

dr inż. Elżbieta Ociepa-Kicińska

University of Szczecin

Muhammet Necati Çelik,

Alanya Alaaddin Keykubat University (Turcja)

New functions of Polish cities: digital nomads as a catalyst for spatial and social change.

The speech analyzes the role of digital nomads (DNs) in shaping the new functions of Polish cities. DN, being a mobile professional group, are bringing significant changes to urban space, influencing the development of coworking infrastructure, digital services and recreational spaces. The study covers the needs of this group, such as access to high-speed internet, creative and eco-friendly spaces, and indicates how cities can address them. It outlines the potential of Polish cities as a result of their attractive cost of living, cultural heritage and new planning opportunities. Also highlighted are the challenges of socio-cultural integration and the adaptation of urban spaces to DN needs. Based on international and local examples, it was pointed out how Polish cities can use placemaking and innovative solutions to attract DNs and enhance local development. The conclusions suggest that DNs can be a catalyst for spatial and social change, contributing to the revitalization of cities and their sustainable development.

Środa, 19.03.2025 / Wednesday, March 19, 2025

SESJA VI / 6th SESSION 9:30 – 10:00

Moderator: dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiarz-Bilska, prof. PK

dr hab. inż. arch. Jan Wrana, prof. PL

Politechnika Lubelska

Strategiczne węzły miejskości wskazane do realizacji Lubelskiego Okręgu Metropolitalnego.

Strategic urban nodes indicated for implementation of the Lublin Metropolitan District.

Autor artykułu jest inicjatorem cyklu konferencji "Synergia w architekturze" w których uczestniczył aktywnie prof. dr. hab. inż. arch. Z.K. Zuziak przewodnicząc sesjom : I. Ogólnopolska Konferencja Naukowa "Synergia w architekturze" sesja 3. Transformacje współczesnych miast 11.03. 2016 r. Lublin. II. Ogólnopolska Konferencja Naukowa "Synergia w architekturze. Miejsca węzłowe w mieście" sesja 3. Miejsca i korytarze innowacji w urbanistyce miast 27-28.10.2017 r. I. Międzynarodowa Konferencja Naukowa organizowana w Polsce z cyklu: "Miasta historyczne UNESCO, Dziedzictwo Pokoju", Synergia w Architekturze. Poszanowanie Światowego Dziedzictwa UNESCO", Zamość 26-28. 04.2019, prof. Z.K. Zuziak, Centra historyczne i nowe sieci przestrzenne: przykłady synergii w urbanistyce., oraz (ostatnia konferencja z profesorem), III Ogólnopolska Konferencja Naukowa, Zamość 21. 11. 2022 r. "Etyczne wymiary architektury miasta. Inspiracje Zamojskie"(Restytucja Akademii Zamojskiej) "Miasto etyczne".

Słowa kluczowe: transformacje miast, miejsca węzłowe w mieście, dziedzictwo pokoju, etyka miasta

dr inż. arch. Joanna Dudek

Politechnika Rzeszowska

mgr inż. arch. Jakub Dudek

Politechnika Rzeszowska

Strukturotwórcze ciągi komunikacyjne Rzeszowa - propozycje przekształceń z uwzględnieniem zasad zrównoważonej mobilności.

Structure-forming transport routes of Rzeszów - proposals for transformations taking into account the principles of sustainable mobility.

mgr inż. arch. Alicja Józwiakowska

Politechnika Rzeszowska

Łańcut jako miejsce węzłowe południowego korytarza rozwoju regionalnego.

Łańcut as a nodal point of the southern regional development corridor.

Środa, 19.03.2025 / Wednesday, March 19, 2025

SESJA VII DLA DOKTORANTÓW I STUDENTÓW /

7th SESSION SESSION FOR PHD STUDENTS AND STUDENTS

PART A 10:00 – 11:30

Moderator: dr hab. inż. arch. Matylda Wdowiarz-Bilska, prof. PK

mgr inż. arch. Jakub Kolak

Politechnika Rzeszowska

Historia miejskich dzielnic szpitalnych na przykładzie krakowskiej ulicy Kopernika- analiza przypadku .

The history of urban hospital districts on the example of Krakow's Kopernika Street - a case study.

Aglomeracje miejskie w ujęciu miejsca życia mieszkańców, muszą cechować się złożonością ze względu na dostęp do różnorodnych usług. Celem ww. zależności jest zaspokajanie potrzeb ludności od podstawowych do indywidualnych. Jedną z najważniejszych konieczności do zapewnienia to ta dotycząca opieki medycznej. Mając na uwadze rolę medycyny w życiu społecznym, historia urbanistyki wskazuje na występowanie dzielnic, których budynki wyróżniają się poprzez ujednoliczoną pełnioną funkcję. Przykładem podobnej struktury jest aktualna ulica Mikołaja Kopernika w Krakowie. Jedną z głównych arterii komunikacyjnych miasta posiada przy sobie największą ilość zabytkowych zakładów medycznych w skali województwa. Wynikiem takiego stanu rzeczy jest historia miasta od początku XX wieku. Podstawowym celem wystąpienia jest przybliżenie historii obiektów szpitalnych dzielnicy Wesoła, wyszczególnienie zabytkowych obiektów medycznych miasta oraz przybliżenie wzajemnej relacji w powyższym rejonie.

mgr inż. arch. Anna Bochnia

Politechnika Krakowska

Proces przygotowania inwestycji na terenach objętych MPZP o niewystarczającej infrastrukturze – studium przypadku Klinów w Krakowie.

The process of preparing investments in areas covered by the local spatial development plan with insufficient infrastructure – a case study of Klinów in Kraków.

Miejskowy planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Kliny Południe” ustala, jako główny cel: (...) zapewnienie warunków prawnych i przestrzennych dla realizacji programów inwestycyjnych. Pozornie mogłoby się wydawać, że dotrzymując wszystkich niezbędnych procedur określonych w Prawie Budowlanym, przepisach odrębnych oraz będąc w zgodzie z Warunkami Technicznymi jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, teren ten można zainwestować zgodnie z warunkami określonymi w przedmiotowym MPZP. Sytuacja ta jest diametralnie inna, przygotowanie inwestycji w tym terenie jest skomplikowane i czasochłonne. W opracowaniu przeanalizowano proces przygotowania inwestycji kubaturowych na terenach objętych MPZP, ale nie posiadających wystarczającej infrastruktury technicznej. Zbadano przypadek obszaru Klinów w Krakowie gdzie planowana jest realizacja, przez 3 prywatnych inwestorów, kilku zamierzeń o charakterze mieszkaniowo-usługowym. Przeanalizowano sposób działania jednostek publicznych, sposób wydawania szeregu postanowień i decyzji oraz opracowano wnioski i zalecenia.

mgr inż. arch. Monika Włodarczyk

Politechnika Krakowska

Przestrzeń miejska w trzech wymiarach – międzynarodowe modele własności zabudowy, a polska rzeczywistość.

Urban space in three dimensions – international models of building ownership and Polish reality.

Współczesne miasta stają przed wyzwaniem efektywnego zagospodarowania ograniczonej przestrzeni, szczególnie w kontekście rosnącej gęstości zabudowy i zróżnicowanych funkcji urbanistycznych. Tradycyjne planowanie przestrzenne oparte na dwuwymiarowych mapach nie jest wystarczające, aby sprostać tym wymaganiom. Warstwowe prawo własności, które umożliwia podział przestrzeni na różne poziomy – nadziemny i podziemny – stwarza nowe możliwości w formowaniu dokumentów planistycznych, poprawiając organizację przestrzenną miast. Takie podejście pozwala na intensyfikację zabudowy oraz integrację funkcji transportowych, mieszkalnych, komercyjnych i rekreacyjnych w jednym obszarze. Omówione zostaną przykłady z innych krajów, gdzie zastosowanie warstwowego prawa własności umożliwiło tworzenie nowych struktur miejskich i wielofunkcyjnych przestrzeni. Zostaną również wskazane korzyści wynikające z jego zastosowania oraz wyzwania związane z wdrożeniem tego modelu w Polsce, które mogą stanowić istotny krok w kierunku zrównoważonego rozwoju miast.

mgr inż. Piotr Windak

Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie

Shaping approaches to recognising people's feelings in urban development concepts.

The study aims to recognise and identify the formulating concepts and theories concerning placing the human being and his or her subjective feelings at the centre of research interests, especially in the context of the relationship between the human being and the environment. Notable concepts include urban happiness, happy city, urban love, urbanophilia, urbanophobia, soft city and others. The shift in research emphasis towards human feelings has implications for the formulation of urban development policies.

mgr inż. arch. Matylda Gacek

Politechnika Wrocławska

Recykling istniejących struktur architektonicznych miast za pomocą materiałów pochodzenia organicznego.

Recycling existing urban architectural structures with organic materials.

Wzrastająca potrzeba zrównoważonego rozwoju miast skłania do ponownego przemyślenia tradycyjnych metod budowlanych oraz stosowanych materiałów. Zbadano potencjał recyklingu istniejących struktur architektonicznych miast przy wykorzystaniu materiałów pochodzenia organicznego, jako innowacyjnego rozwiązania w celu zmniejszenia wpływu na środowisko. Badanie analizuje wykonalność i korzyści z integracji materiałów bazujących na włóknach roślinnych, takich jak m.in. konopie, słoma czy grzybnia w procesie renowacji i adaptacji istniejących budynków. Poprzez analizę studiów przypadków oraz postępów technologicznych, praca wskazuje na zalety ekologiczne, takie jak sekwestracja węgla i efektywność zasobów, które oferują materiały organiczne w porównaniu do tradycyjnych metod budowlanych. Ponadto, wskazano na wyzwania związane z trwałością materiałów, opłacalnością kosztów oraz koniecznością dostosowania norm i przepisów budowlanych. W renowacji istniejących budynków oraz w procesie nadbudowy, wykorzystanie materiałów budowlanych pochodzenia organicznego staje się coraz bardziej popularne dzięki ich zaletom ekologicznym, a także fizycznym jak niski ciężar własny materiału czy wysoki stopień izolacyjności termicznej. Wyniki podkreślają rolę materiałów organicznych nie tylko w ożywianiu miejskich przestrzeni, ale także w przyczynianiu się do bardziej cyrkularnej gospodarki w sektorze architektury. Takie podejście stanowi istotny krok ku zrównoważonej regeneracji miast przy jednoczesnym zachowaniu wartości kulturowych i historycznych istniejących struktur.

mgr inż. Monika Płuciennik

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Lokalizacja reklam w przestrzeni publicznej na przestrzeni wieków.

The location of advertisements in public spaces over the centuries.

Reklama jest istotny elementem krajobrazu miejskiego. W obecnej rzeczywistości często narusza wartość dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego miejsca oraz wpływa na ład przestrzenny. Z drugiej strony, reklamy wskazują lokalizację, promują markę, znak i wizerunek firmy, przez co są nieodłącznym i integralnym elementem miast.

Chaos reklamowy jest obecnie jednym z problemów w Polsce, ale problem lokalizacji reklam zewnętrznych w przestrzeni nie jest zjawiskiem nowym. Problem ten, niewątpliwie na inną skalę, istniał w okresie międzywojennym. System prawny Polski międzywojennej zawierał przepisy i ograniczenia nakładane na właścicieli reklam. W obecnych czasach próbą rozwiązania powyższych problemów jest tzw. „Ustawa krajobrazowa”, która wprowadza nowe narzędzia ochrony przestrzeni publicznej i umożliwia tworzenie kodeksu reklamowego przez gminy.

Badania mają na celu ocenę wpływu reklamy na przestrzeń publiczną w przeszłości i obecnie. Porównano polskie systemy prawne lokalizacji reklam w przestrzeni publicznej w okresie międzywojennym i obecnie. Analiza pokazuje, że całościowy wpływ ograniczeń reklamowych w mieście miał pozytywny wpływ na przestrzeń publiczną w okresie międzywojennym i może mieć pozytywny wpływ na przestrzeń publiczną obecnie.

mgr inż. Stefania Ślósarczyk

Politechnika Krakowska

Atrakcyjność przestrzeni w kontekście przemian przestrzennych i kulturowych na przykładzie regionu Jeziora Czorsztyńskiego.

The attractiveness of space in the context of spatial and cultural changes on the example of the Czorsztyn Lake region.

Artykuł analizuje przemiany przestrzenne i kulturowe oraz ich wpływ na zachowanie tożsamości przestrzeni i atrakcyjność turystyczną miejscowości w regionie Jeziora Czorsztyńskiego. Szczególną uwagę poświęcono zmianom, jakie zaszły w krajobrazie i strukturze osadniczej po powstaniu zapory wodnej. Omówiono także rozwój turystyki oraz konflikty związane z ochroną dziedzictwa kulturowego. Analiza koncentruje się na dwóch charakterystycznych przypadkach – Osadzie Turystycznej Czorsztyn i półwyspie Stylchyn. W badaniach zastosowano podejście interdyscyplinarne, obejmujące analizę literatury, dokumentów planistycznych, obserwacje terenowe oraz studium przypadku. Wnioski wskazują na konieczność zrównoważonego planowania przestrzennego, które łączy rozwój turystyczny z ochroną lokalnej tożsamości kulturowej i krajobrazu.

mgr inż. arch. Klaudia Nachman

Politechnika Krakowska

Rewitalizacja terenu Grønttorvet w Kopenhadze jako przykład „recyklingu” urbanistycznego.

Revitalization of the Grønttorvet area in Copenhagen as an example of urban "recycling".

Tematyka rewitalizacji terenów brownfield jest niezmiennie aktualna i odgrywa istotną rolę we współczesnym rozwoju i kształtowaniu miast. Aktualność zagadnienia przejawia się stale rosnącą ilością nowych projektów i realizacji wykorzystujących nieużytkowane, opuszczone tereny w centrach miast na cele mieszkalno-usługowe. Prezentacja koncentruje się na aspektach architektoniczno-urbanistycznych oraz na kompleksowym podejściu do rewitalizacji jako jednej z metod dążenia do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych uwzględniającej historię miejsca, oraz najnowsze tendencje w projektowaniu. Celem wystąpienia jest przedstawienie Studium przypadku terenu brownfield znajdującego się w centrum Kopenhagi – Grønttorvet, jako przykładu recyklingu urbanistycznego polegającego na „dogęszczaniu” tkanki miejskiej.

mgr inż. arch. Katarzyna Jamioł

Politechnika Krakowska

mgr inż. arch. Weronika Kukowska

Politechnika Krakowska

Powierzchnia dachu jako sposób zwiększenia przestrzeni rekreacyjnej w miastach.

Roof space as a way to increase recreational space in cities.

Wzrost liczby ludności w miastach oraz związane z tym procesy niekontrolowanej urbanizacji niosą za sobą wyzwania przestrzenne i ekologiczne, które często prowadzą do niekorzystnych zmian w strukturze miejskiej. W odpowiedzi na te zjawiska miasta coraz częściej dąży się do dogęszczania zabudowy miast. Może to skutkować utratą powierzchni pod przyszłe przestrzenie publiczne na rzecz budynków mieszkalnych i usługowych. Jednakże, przestrzeń publiczna odgrywa istotną rolę w jakości życia mieszkańców, zapewniając im miejsce do rekreacji, kontaktu z przyrodą oraz zacieśniania więzi społecznych. Obecnie dachy coraz częściej stają się parkami, placami, boiskami i przestrzeniami rekreacyjnymi. Prezentacja ma na celu przedstawienie i omówienie współczesnych europejskich realizacji innowacyjnego wykorzystania powierzchni dachów jako przestrzeni publicznych.

Środa, 19.03.2025 / Wednesday, March 19, 2025

SESJA VII DLA DOKTORANTÓW I STUDENTÓW /

7th SESSION SESSION FOR PHD STUDENTS AND STUDENTS

PART B 11:45 – 15:00

Moderator: dr inż. arch. Hanna Hrehorowicz –Gaber

Justyna Matyja

Politechnika Krakowska

Partycypacyjne planowanie urbanistyczne: Narzędziownik UN-Habitat dla zrównoważonego rozwoju miast.

Participatory Urban Planning: UN-Habitat's Toolbox for Sustainable Urban Development.

Program Narodów Zjednoczonych UN-Habitat ma na celu promowanie rozwoju miast w sposób zrównoważony. Obecnie realizuje swoją misję w ponad 90 krajach, oferując wiedzę, doradztwo polityczne, wsparcie techniczne oraz proponuje potencjalne działania współpracy. Organizacja opracowała innowacyjne podejście do planowania urbanistycznego, które kładzie duży nacisk na aktywny udział społeczności lokalnych. W obliczu rosnących problemów związanych z szybkim rozwojem miast, organizacja stworzyła Narzędziownik Partycypacyjnego Planowania Urbanistycznego, który ma na celu wspieranie władz lokalnych w krajach rozwijających się. Narzędziownik ten to przykład dokładnej metodologii, która krok po kroku pomaga w ocenie, projektowaniu i wdrażaniu procesów urbanistycznych. Dzięki temu proces planowania staje się bardziej przejrzysty, zrównoważony i dostosowany do potrzeb mieszkańców, co w efekcie może przyczynić się do lepszego rozwoju miast na całym świecie. Warto zgłębić działalność UN-Habitat, ponieważ ich podejście stanowi innowacyjną i obiecującą inicjatywę, która ma potencjał, by wywołać trwałe i pozytywne zmiany w globalnym kontekście urbanizacji oraz zrównoważonego rozwoju miast.

Jakub Targosz
Weronika Florek
Patrycja Mazurczak
Politechnika Krakowska

Zmieniający się obraz miasta w XXI wieku w Polsce.
The Changing Image of the City in the 21st Century in Poland.

Sylwia Tworek

Politechnika Rzeszowska

Czy miasto może być antykruchym? Odporność struktur miejskich na zmiany i kryzysy.

Can a city be antifragile? The resilience of urban structures to changes and crises.

W obliczu współczesnych wyzwań, takich jak zmiany klimatyczne, katastrofy naturalne i kryzysy społeczne, kluczowe staje się projektowanie miast, które nie tylko są odporne, ale również czerpią korzyści z trudności. Koncepcja antykruchości, zaproponowana przez Nassima Nicholas Taleba, opisuje systemy, które wzmacniają się w wyniku zakłóceń.

W urbanistyce oznacza to elastyczne planowanie, innowacyjne rozwiązania i zdolność do adaptacji. Przykłady miast, takich jak Rotterdam, Nowy Orlean czy Medellín, pokazują, że odpowiednie zarządzanie kryzysami może prowadzić do długofalowej poprawy jakości życia. Kluczowe strategie obejmują decentralizację infrastruktury, rozwój zielonych przestrzeni, elastyczność urbanistyczną oraz partycypację społeczną.

Antykruchość miast to nie tylko zdolność do przetrwania kryzysów, ale ich wykorzystywanie jako katalizatorów pozytywnych zmian, co pozwala na budowanie lepszej i bardziej zrównoważonej przyszłości.

Laura Koral
Natalia Kowalska

Politechnika Krakowska

Transformacja funkcjonalno-przestrzenna w miastach: wyzwania i perspektywy.

Functional and spatial transformation in cities: challenges and prospects.

Transformacja funkcjonalno-przestrzenna miast to proces zmian w strukturze urbanistycznej i sposobie wykorzystania przestrzeni miejskiej, wynikający z dynamicznych przemian gospodarczych, społecznych i środowiskowych. Celem tych przekształceń jest zrównoważony rozwój miast, który łączy potrzeby współczesnych mieszkańców z troską o przyszłe pokolenia. Kluczowe aspekty tego procesu obejmują adaptację stref przemysłowych, rozwój innowacyjnych dzielnic oraz rewitalizację terenów zdegradowanych, co przyczynia się do poprawy jakości życia i estetyki miejskiego krajobrazu.

Przekształcanie stref przemysłowych w obszary mieszkalne i usługowe to jeden z najważniejszych aspektów transformacji przestrzennej. Proces ten wynika głównie z deindustrializacji, która pozostawiła rozległe tereny wymagające ponownego zagospodarowania. Brownfield redevelopment, czyli adaptacja takich obszarów, stanowi wyzwanie wymagające oczyszczenia gruntów i nowoczesnego planowania przestrzennego. Przykłady udanych projektów to m.in. Nowe Centrum Łodzi, Strefa Kultury w Katowicach czy Zollverein w Essen. Transformacja ta wiąże się jednak z wysokimi kosztami, problemami gentryfikacji oraz koniecznością modernizacji infrastruktury.

Obok adaptacji starych obszarów rozwijają się nowe dzielnice miejskie, odpowiadające na rosnącą urbanizację. Ich projektowanie wymaga precyzji i spójności, aby harmonijnie wpasować się w tkankę miejską. Wyzwania obejmują problemy transportowe, brak infrastruktury społecznej oraz ryzyko utraty historycznego charakteru miasta. Równie istotna jest rewitalizacja zdegradowanych terenów, która przywraca im funkcje mieszkalne, usługowe i rekreacyjne. Udane projekty obejmują tworzenie atrakcyjnych przestrzeni publicznych i terenów zielonych, które sprzyjają integracji społecznej.

Podsumowując, transformacja przestrzenna miast jest procesem nieuniknionym i wymaga interdyscyplinarnego podejścia, łączącego wiedzę techniczną z wrażliwością na aspekty społeczne i środowiskowe. Dobrze zaplanowane miasta przyszłości powinny być nie tylko funkcjonalne i nowoczesne, ale także odporne na zmiany klimatyczne i przyjazne dla mieszkańców, stanowiąc fundament wysokiej jakości życia oraz rozwoju społeczno-gospodarczego.

Anna Skoczylas
Małgorzata Węgrzyn

Politechnika Krakowska

Zrównoważona architektura i planowanie przestrzenne Monachium - omówienie przykładów.

Sustainable Architecture and Spatial Planning Munich - A Briefing of Examples.

Monachium jest miastem niezwykle atrakcyjnym zarówno ze względu na występujące tam możliwości ekonomiczne, jak i jego centralną lokalizację w Europie. Miasto zmagają się jednak z szeregiem problemów związanych z konsekwencjami zmian klimatycznych, rosnącej migracji czy zapotrzebowaniem energetycznym. W komunikacie omówione zostaną kilka projektów, które powstały w celu zaspokojenia potrzeb mieszkańców, biorących pod uwagę zarówno aspekty socjalne, jak i środowiskowe miasta. Omówiony zostanie projekt renaturyzacji Izary, głównej rzeki przebiegającej przez Monachium, która przez wieki kształtowała krajobraz miasta. Wspomniana zostanie elektrociepłownia Heizkraftwerk Süd, która w ostatnich latach przeszła szereg zmian mających na celu zmianę charakteru elektrociepłowni na elektrociepłownię geotermalną. Omówione zostaną osiedle Alte Heide zaprojektowane przez architekta Teodora Fischera na początku XX wieku, łączące przestrzeń mieszkalną i zieloną, osiedle Domagkpark, składające się z dawnych baraków wojskowych i nowych projektów wykonanych między innymi na zlecenie spółdzielni mieszkaniowych oraz wioskę olimpijską, zbudowaną z okazji Olimpiady 1972, która została oddana do użytku mieszkalnego i na mieszkania dla studentów.

Dominika Wałczyk
Politechnika Rzeszowska

Zmiana funkcji centrów miast – od handlu do usług i rekreacji.

Changing the function of city centers – from trade to services and recreation.

Współczesne centra miast przechodzą dynamiczne zmiany funkcjonalne. Tradycyjnie były one głównie miejscem handlu, jednak rozwój galerii handlowych na obrzeżach oraz e-commerce spowodował spadek liczby sklepów w śródmieściach. W odpowiedzi na te zmiany miasta przekształcają swoje centra w przestrzenie usługowe i rekreacyjne. Pojawiają się nowe funkcje, takie jak biura, restauracje, kawiarnie, przestrzenie coworkingowe czy obiekty kulturalne. Coraz większą rolę odgrywa także rekreacja – powstają deptaki, tereny zielone, place miejskie i strefy rozrywki. Taka transformacja sprzyja ożywieniu centrów miast, przyciągając mieszkańców i turystów oraz podnosząc jakość życia. Właściwie zaplanowane zmiany mogą zapobiec degradacji śródmieścia i wspierać jego rozwój.

Julia Majka
Jakub Janicki

Politechnika Krakowska

Wiadukt w przestrzeni miejskiej, przypadek Girony.
Viaduct in urban space, the case of Girona.

Miłosz Kozłocki

Politechnika Krakowska

Present problems in architecture of the city.

Modern cities face numerous architectural challenges that impact their growth, sustainability, and livability. This presentation explores key issues shaping urban environments today. Urban sprawl leads to inefficient land use and increased dependency on transportation. The sustainability issue raises concerns about resource consumption and climate resilience. The housing crisis highlights affordability and accessibility struggles. The quality and accessibility of public spaces influence social cohesion and well-being. Technological integration in urban planning brings both opportunities and challenges. Social equity remains a critical concern in designing inclusive cities. Historical preservation balances modernization with cultural heritage, while the environmental impact of urban development necessitates eco-friendly solutions. This discussion aims to analyze these challenges and explore potential strategies for creating more sustainable and inclusive urban landscapes.

Maja Sobczak-Rzewnicka
Politechnika Krakowska

Cisza w mieście.
Silence in the city.

Hałas jest istotnym założeniem w urbanistyce. Wpływając zarówno na zdrowie i samopoczucie ludzi, jest jedną ze zmiennych, które powinny być brane pod uwagę podczas planowania miasta. Sposób organizacji przestrzeni w mieście wpływa znacząco na ich jakość. Na podstawie analiz urbanistyki Krakowa, przeanalizuję sytuację hałasu w mieście oraz omówię możliwości kształtowania przestrzeni oddziałujące pozytywnie na kształtowanie się dźwięku w przestrzeni zurbanizowanej.

Marcelina Łydka

Politechnika Krakowska

Olkusz - miasto gąbka. Zastosowanie błękitno- zielonej infrastruktury dla łagodzenia zmian klimatu.

Olkusz - the sponge city. Using blue-green infrastructure to mitigate climate change.

Problematyka pracy dotyczy przestrzeni publicznej w Olkuszu. Na terenie miasta istniały historycznie obszary podmokłe, które z czasem osuszano i zabudowywano. Przez wieki teren ten związany był z działalnością górniczą. Miasto mierzy się obecnie ze skutkami likwidacji kopalni Olkusz – Pomorzany takimi jak: podwyższony poziom wód gruntowych, zapadliska oraz podtopienia. Opracowywany teren leży bowiem w leju depresji powstałym w wyniku działalności górniczej. Olkusz mierzy się z wieloma przeszkodami dla rozwoju takimi jak proces wyludniania się miasta czy starzenie się ludności. Przestrzeń usługowa nie jest dostatecznie rozwijana a przestrzenie publiczne posiadają ubogie tereny zieleni. Celem pracy jest przedstawienie przekształcenia terenów miejskich w taki sposób, aby zaspokoić obecne potrzeby mieszkańców, turystów jak i przyszłych pokoleń. W projekcie uwzględniono szczególne walory historyczne, kulturowe i przyrodnicze miasta. Ważnym aspektem, na który zwrócono szczególną uwagę w pracy, był aspekt społeczny. W badaniu ankietowym wzięło udział 130 osób, które wskazały konkretne przestrzenie wymagające działań naprawczych. Liczne problemy tego obszaru łączą się z koniecznością znalezienia nowych rozwiązań, które przedstawiono w części projektowej. Integrując główne przestrzenie publiczne z rejonami możliwych podtopień i zalewisk stworzono nowy układ zieleni. Projekt zakłada stworzenie spójnej tkanki tworząc miejsca służące rekreacji jak i retencjonowaniu wody, wprowadzając takie rozwiązania jak: ogrody deszczowe oraz zbiorniki wodne. Wytworzony system łączy się z terenami chronionymi występującymi na obrzeżach miasta. Szczegółowe rozwiązanie projektowe wybranego obszaru uwzględnia poprawę bezpieczeństwa sąsiedniej infrastruktury przed podtopieniami, tworzy nową przestrzeń prospołeczną oraz przyczynia się do poprawy dostępności terenów naturalnych miasta.

Artur Tomaszek

Politechnika Krakowska

Sponge city concept in the context of the "New City" plan in Cracow.

The subject of the study are issues related to the sustainable development of cities and broadly defined man-made spaces in the context of the concept of the "sponge city," using the "'New City" plan in Krakow as an example. This idea refers to the ability of urban areas to absorb, retain and use water in an environmentally sustainable manner. The concept has received a lot of attention in recent years due to the growing need for cities to adapt to changing climate patterns and mitigate the effects of urbanization on local ecosystems.

Olivia Gryska

Politechnika Krakowska

Biosfera w miastach: Jak systemy retencji wody i filtracji naturalnej wspierają mikroklimat w przestrzeniach wysoko zurbanizowanych.

Biosphere in Cities: How Water Retention and Natural Filtration Systems Support Microclimate in Highly Urbanized Spaces.

Temat prezentowanego wystąpienia dotyczy roli systemów wodnych, szczególnie retencji wody oraz naturalnej filtracji, w kształtowaniu mikroklimatu na obszarach wysoko zurbanizowanych. Przedstawiona zostanie analiza przypadku wąwozu "Rury" w Lublinie, który stanowi przykład zastosowania rozwiązań ekologicznych w miastach opartych o świadome kształtowanie lokalnej biosfery w miastach. W pracy omówiono proces projektowania systemów wodnych, które nie tylko zarządzają wodami opadowymi, ale również wspierają rozwój wewnątrzmięskiej biosfery, poprawiając jakość powietrza, redukując efekt wyspy ciepła oraz wzbogacając lokalny ekosystem o różnorodność biologiczną.

Zastosowanie systemów naturalnej filtracji w połączeniu z retencją wody w takich przestrzeniach, jak wąwóz "Rury", ma potencjał do znaczącego poprawienia jakości życia w miastach poprzez tworzenie mikroklimatu sprzyjającego zdrowiu ludzi oraz bioróżnorodności. Przedstawione rozwiązania stanowią innowacyjną alternatywę dla klasycznych, technicznych systemów zarządzania wodami, oferując jednocześnie korzyści ekologiczne i estetyczne.

Celem wystąpienia / komunikatu jest zaprezentowanie, w jaki sposób takie rozwiązania mogą być wdrażane w innych miastach, z naciskiem na tworzenie zrównoważonych systemów wodnych, które wspierają ochronę środowiska i poprawę jakości życia mieszkańców. Praca bazuje na wynikach istniejących projektów oraz badań, które mają na celu promowanie ekologicznych strategii w urbanistyce oraz ich zastosowanie w kontekście rosnących potrzeb adaptacji miast do zmian klimatycznych.

Małgorzata Łyko

Politechnika Krakowska

Sacrum i profanum w londyńskiej architekturze: Dialog między nowoczesnością a dziedzictwem miasta.

Sacred and Profane in London Architecture: Dialogue Between Modernity and the City's Heritage.

Londyn przedstawiony jako Miasto Kontrastów. Kontrast na zasadzie przestrzennym, kompozycyjnym, środowiskowym oraz funkcjonalnym. Architektura miasta stanowiąca niezwykle połączenie historycznego dziedzictwa przez zabytkowe katedry i pałace, z nowoczesnymi budowlami takimi jak futurystyczne centra biznesowe oraz wieżowce.

Julia Pietrzyk

Politechnika Krakowska

Analiza transformacji zabudowy rynkowej wybranych miast polskich.

Analysis of the transformation of market development in selected Polish cities.

Historyczne centra miast są przykładem dziedzictwa kulturowego. Zabudowa rynkowa starówek zmieniała się dynamicznie pod wpływem wielu czynników historycznych. Szczegółowo omówimy zmiany w układach rynkowych miast polskich na przestrzeni od średniowiecza do współczesności, na przykładzie Krakowa, Warszawy i Wrocławia. Skupimy się na transformacji zabudowy rynkowej, siatki ulic oraz głównych przestrzeni publicznych. Poruszymy stopniowe zagęszczanie zabudowy i zamianę obiektów drewnianych w murowane. Nawiążemy do zniszczenia miast polskich podczas II wojny światowej oraz ich odbudowy w czasach komunistycznych. Analizę będziemy opierać na podstawie autorskich zdjęć współczesnych centrów miast zestawionych z historycznymi fotografiami.

Maria Rosowska

Politechnika Krakowska

Ewolucja struktury przestrzennej historycznego centrum Aleksandrowa Łódzkiego. Studium przypadku.

Evolution of the spatial structure of the historical center of Aleksandrów Łódzki. Case study.

Aleksandrów Łódzki jest miastem o genezie przemysłowej, które obecnie należy do Łódzkiego Obszaru Metropolitalnego. W celu zachowania tożsamości niezbędne wydaje się wzmocnienie roli historycznego centrum tak, aby miasto, mimo silnego związku z Łodzią, mogło zachować elementy oryginalności (m.in. przestrzennej i architektonicznej). Prowadzone badania mają charakter studialny, jednak autorka pragnie zwrócić uwagę na potrzebę kompleksowego podejścia do procesu projektowania zabudowy pierzejowej w układach historycznych centrów małych miast. Ważne jest zrozumienie struktury urbanistycznej oraz uchwycenie procesu ewolucji lokalnej architektury tak, aby projekt był nie tylko „dziełem architektonicznym” czy też odpowiedzią na potrzeby funkcjonalne, ale stanowił element wpisujący się w kontekst kulturowy. Ważnym elementem ochrony krajobrazu miasta jest również pielęgnowanie wzorców dotyczących układu dróg, placów, charakteru działek a także wzmocnianie czytelności wnętrza urbanistycznych. Zakres problemowy prezentowanych badań obejmuje zagadnienia kształtowania współczesnej zabudowy zgodnej z genius loci. Punktem wyjścia są szczegółowe analizy elementów struktury przestrzennej kwartałów przyrynkowych Aleksandrowa oraz analizy form architektonicznych i ich ewolucja. Pozwoliły one na wyprowadzenie wniosków stanowiących ramy kulturowe dla przekształceń przestrzennych i kształtowania współczesnej formy architektonicznej. Kolejnym krokiem była próba opracowania autorskiej koncepcji przekształceń zdegradowanego kwartału przyrynkowego wraz projektem koncepcyjnym współczesnej kamienicy, wpisującej się w kontekst historyczny, ale odpowiadającej na potrzeby współczesnych użytkowników.

Anna Karaś

Politechnika Krakowska

Rola Browaru Okocim w przestrzeni Brzeska.

The role of Okocim Brewery in the space of Brzesko.

Browar Okocim w Brzesku jest kluczowym elementem lokalnej tożsamości kulturowej, którego obecność wpłynęła zarówno na rozwój urbanistyczny, jak i na tożsamość społeczności lokalnej. W opracowaniu przedstawiono analizę znaczenia Browaru Okocim dla tożsamości kulturowej Brzeska i jego wpływu na otaczającą przestrzeń. Browar, mimo aktywnej działalności przemysłowej, prawdopodobnie w przyszłości będzie wymagać adaptacji zabytkowych obiektów, stwarzając tym samym szansę na zachowanie i reinterpretację dziedzictwa. Jego dalsza integracja z miastem i ochrona wartości historycznych wymaga świadomego podejścia urbanistycznego, łączącego tradycję z nowoczesnym kształtowaniem przestrzeni miejskiej.

Jakub Knappek

Politechnika Krakowska

Miasto w obrazach na przestrzeni epoki. Symbol - przestrzeń – interpretacja.

The city in images throughout the ages. Symbol - space – interpretation.

Miasto w sztuce na przestrzeni wieków zmieniało swoje oblicze, odzwierciedlając przemiany społeczne, artystyczne i filozoficzne. W artykule analizowane są trzy główne metody badawcze: ikonografia, semiotyka oraz analiza przestrzeni, które umożliwiają zrozumienie, jak artyści przedstawiali miasto, jego hierarchię, dynamikę oraz relacje między poszczególnymi elementami. Miasto jest rozpatrywane jako przestrzeń o różnych symbolicznych znaczeniach – sacrum, profanum, utopia i dystopia. Może być przestrzenią duchową, jak w przypadku Jerozolimy czy Rzymu w sztuce religijnej, codzienną rzeczywistością z jej ulicami, placami i targowiskami, a także idealnym miastem wyrażającym harmonię i porządek, jak w renesansowych planach urbanistycznych, lub przestrzenią pełną chaosu, zniszczenia i dehumanizacji, jak w dziełach związanych z industrializacją i modernizmem. W artykule analizowana jest także ewolucja sylwety miasta – od zamkniętych murów średniowiecznych miast po nowoczesne „skyline”. Zostają również zaprezentowane wybrane dzieła sztuki z różnych epok, ukazujące, jak zmieniały się obrazy miast w zależności od panujących idei i wartości. Wnioski wskazują, że obrazy miast w sztuce stanowią zwierciadło zmian w rozumieniu przestrzeni miejskiej oraz ludzkiego doświadczenia.

Klaudia Dzióbek
Paulina Ferenc

Politechnika Krakowska

Zieleń w Krakowie - analiza na przestrzeni czasu i odbiór społeczny.
Greenery in Krakow - analysis over time and public perception.

Referat podejmuje temat występowania i wpływu terenów zielonych na jakość życia w mieście Kraków.

Przedstawiona jest korelacja wielkopowierzchniowych parków do mniejszych obszarów zieleni. W pracy opisane są zmiany w podejściu do planowania miejsc występowania roślinności w miastach, uwzględniając współczesne trendy w projektowaniu przestrzeni publicznych na przykładzie nowych inwestycji i projektów.

Integralną częścią pracy jest analiza odbioru społecznego terenów zielonych, oparta na badaniu ankietowym przeprowadzonym wśród studentów Politechniki Krakowskiej z podziałem na poszczególne wydziały. Ankieta uwzględnia ocenę zieleni w okolicach kampusu i budynków Uczelni.

Gabriela Buniewicz

Politechnika Warszawska

Modelowanie informacji o obiekcie budowlanym (BIM) w planowaniu przestrzennym i katastrze nieruchomości.

Building Information Modeling (BIM) in spatial planning and real estate cadastre.

Wraz ze wzrostem urbanizacji istotne jest efektywne realizowanie założeń racjonalnego planowania i gospodarowania przestrzenią w czasie. Chcąc kształtować wysokiej jakości przestrzeń, szczególnie ważne staje się podejście interdyscyplinarne uwzględniające kolejne innowacyjne rozwiązania, w tym najnowsze technologie cyfrowe. W pracy zbadano możliwości wykorzystania BIM (modelowanie informacji o obiekcie budowlanym) w procesach planistycznych przy użyciu oprogramowania Autodesk Revit oraz Forma. Rozpatrzono możliwości zastosowania BIM w skali makro o wzbogacanie zbiorów danych kolejnymi wartościowymi danymi usprawniającymi proces decyzyjny. W przypadku cyfrowych modeli 3D, zauważono możliwość skutecznego zaangażowania społeczności w uchwalanych aktach prawa miejscowego w ramach partycypacji społecznej. Wskazano możliwość zastosowania BIM w planowaniu przyszłej zabudowy, automatyzując koncepcyjne prace urbanistyczne oraz realizując trójwymiarowe analizy przestrzenne, co ma korzystny wpływ na wybór optymalnych rozwiązań projektowych. Dodatkowo, określono zasadność wprowadzenia katastru wielowymiarowego i wielozadaniowego, który spełnia założenie precyzyjnego gromadzenia baz danych katastralnych, szczególnie z wykorzystaniem BIM. Tym samym, cyfrowy model przestrzeni, integrując dane przestrzenne, budowlane oraz katastralne, może stanowić nie tylko fundament efektywnego zarządzania informacją, ale może być również narzędziem wspierającym zrównoważony rozwój.

Michał Kaczorowski

Politechnika Łódzka

Analiza i planowanie sieci transportu publicznego z wykorzystaniem innowacyjnych narzędzi GIS na przykładzie aglomeracji łódzkiej.

Analysis and planning of public transport networks using innovative GIS tools on the example of the Łódź agglomeration.

Efektywne zarządzanie systemami komunikacji zbiorowej w dynamicznie rozwijających się aglomeracjach miejskich jest kluczowym wyzwaniem współczesnego planowania przestrzennego. Poster prezentuje praktyczne możliwości wykorzystania oprogramowania GIS i OpenTripPlanner (OTP) w analizie i planowaniu sieci transportu publicznego na przykładzie aglomeracji łódzkiej. Szczególny nacisk położony został na przestrzenny wymiar analizy, w tym identyfikację obszarów o zróżnicowanej dostępności komunikacyjnej.

W oparciu o otwarte dane, zaprezentowane zostaną wyniki analizy dostępności czasowej do wybranych, strategicznych punktów w aglomeracji. Wykorzystanie izochron pozwala na wizualizację obszarów o utrudnionym dostępie do komunikacji miejskiej i wskaże potencjalne kierunki optymalizacji sieci połączeń. Dalsze analizy pokażą czas dojazdu do kluczowych miejsc aglomeracji. Pozwoli to zobrazować efektywność istniejącego układu komunikacyjnego.

Wyniki studium przypadku posłużą do dyskusji na temat praktycznych implikacji wykorzystania OTP w procesie planowania przestrzennego. Wskazane zostaną możliwości i ograniczenia tego narzędzia w kontekście diagnozowania problemów komunikacyjnych oraz wspierania decyzji planistycznych, mających na celu tworzenie bardziej zrównoważonych i dostępnych systemów transportu publicznego. Prezentowane podejście, oparte o nowe technologie, może stanowić cenne wsparcie dla urbanistów i planistów w kształtowaniu lepszych przestrzeni miejskich.

International Scientific Conference**M I a S To (City) - Model Idea Structure Identity**

Department of Spatial Planning, Urban and Rural Design

Faculty of Architecture Cracow University of Technology

ul. Warszawska 24, 31-155 Kraków

e-mail: konferencjazuziak@pk.edu.pl

Conference Committee:

dr hab. inż. arch. Rafał BLAZY, prof. CUT

Chairman of the Scientific Council of the Conference

Head of the Department of Spatial Planning, Urban and Rural Design

dr hab. inż. arch. Matylda WDOWIARZ-BILSKA, prof. CUT

Chairman of the Conference Committee

Chairman of the Section of Spatial Planning and Environmental Protection, UPAC, PAS Cracow Branch

dr inż. arch. Marcei ŁASOCHA

Chairman of the Society of Polish Town Planners Cracow Division

dr inż. arch. Anna ZIOBRO, prof. PK

Chairperson of the Conference Secretariat

Conference Organizing Secretariat:

dr inż. arch. Aneta SYNOWIEC

dr inż. arch. Daniel OGRODNIK

dr inż. arch. Mariusz ŁYSIEŃ

dr inż. arch. Agata KORZENIOWSKA

mgr inż. arch. Klaudia NACHMAN

Technical suport:

dr inż. arch. Anna ZIOBRO, prof. PK

dr inż. arch. Aneta SYNOWIEC

dr inż. arch. Daniel OGRODNIK

dr inż. arch. Mariusz ŁYSIEŃ

dr inż. arch. Agnieszka CIEPIELA

dr inż. arch. Justyna TARAJKO-KOWALSKA

dr inż. arch. Ingeborga CYGANKIEWICZ

dr inż. arch. Olga KANIA

dr inż. arch. Maciej JAGIELAK

mgr inż. arch. Joanna STANIEWICZ

mgr inż. arch. Alicja HREHOROWICZ- NOWAK

mgr inż. arch. Dominika MOSKAL

mgr inż. arch. Jakub DUDEK